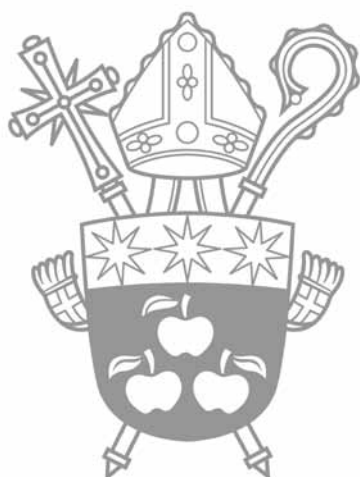

7-8

červenec
srpen
2015
ročník
XXV.

PROSTE KRISTA O SVOBODNÉ SRDCE

(...) „Opakujte se mnou: Pane Ježíši, dej mi svobodné srdce, aby nebylo otrokem tolika klamů světa, aby nebylo otrokem světa, komfortu, ‚sladkého života‘, neřestí, aby nebylo otrokem falešné svobody, která si myslí, že může dělat, co se jí v každé chvíli líbí. Musíme pro-

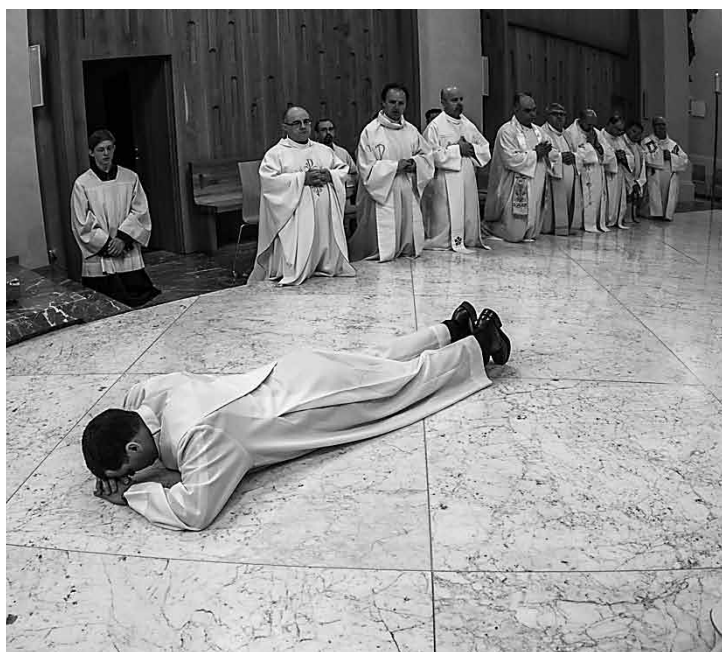
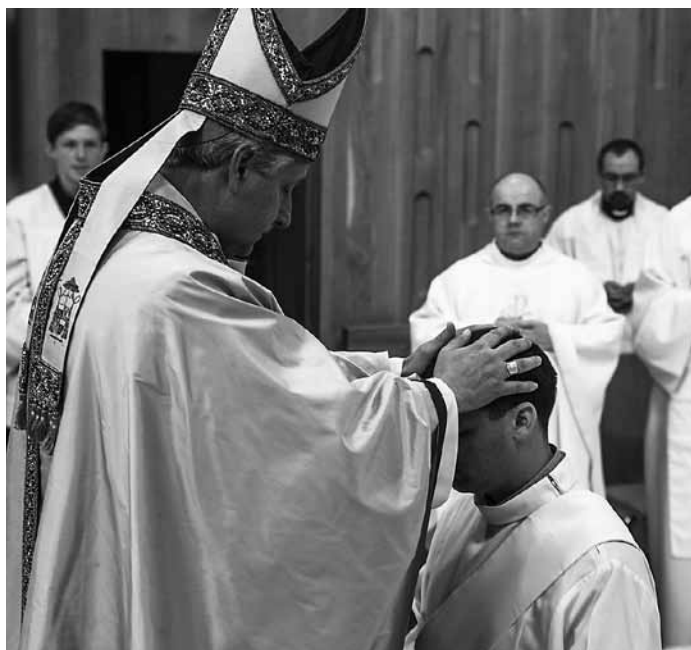
sit o svobodné srdce.

(...) Církev je matkou s otevřeným srdcem, které umí druhé přijmout, především ty, kdo potřebují nejvíce péče, kdo jsou v největších těžkostech. Církev je dům pohostinnosti.“

Papež František k mládeži během jeho cesty po Latinské Americe (12. července 2015).

Kněžské svěcení Ing. Pavla Němce

Foto: Jitka Marková, Člověk a víra

OBSAH

K nedožitým devadesátinám P. Františka Bernarda Šimana	4
Bířmování ve Veselí nad Lužnicí	6
1. svatě přijímání v Českém Krumlově	6
Představení knihy o blatenském kostele a vrchol jubilejních oslav	7
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Dětské vikariátní poutě 2015	8
Přehlídka projektu do škol	8
Dětská diecézní pout' v Bechyni	9
V J. Hradci jsme otevřeli kostel školám	10
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Noc kostelů s dětmi v Hluboké n. Vlt.	11
Na výletě s Fanoušem	11
Výstava fotografií J. Štreita v Táboře	12
Setkání zaměstnanců OCH Vimperk s jáhnem J. Filipem	12
HAFÍK v Kamenici n. L.	12
Lidé bez domova vzpomenují na zemřelé kamarády	12
Závěrečné posezení s panem farářem	13
Pout' sv. Zdislavy v Pravětíně	13
Charita v Noci kostelů ve Vimperku	13
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Poutě, putování a jeho duchovní rozměr	14
DCR připravuje	14
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
DCŽM Ktiš – 20 let otevřeno mladým	15
Vděčnost v tom všem převládá	16
Něco končí, něco nového začíná	16
Zvon mládeže a DCŽM	16
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Koncert v milevském klášteře	17
Poutní zájezdy do Čihošti	17
Noc kostelů v Českých Budějovicích	19
Noc kostelů v JH-vikariátu	20
Personalie	21
Karmelitánské nakladatelství	21
Radio Proglas	22
Paulínky	22

Příští číslo
vyjde 14. 9. 2015.
Uzávěrka je 4. 9. 2015.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

České Budějovice, 27. 6. 2015

Kněžské svěcení Ing. Pavla Němce

(...) Milý Pavle, nevím, jak tomu bylo v tvém životě a kdy přesně jsi zaslechl Boží hlas, který tě volal k následování. To, co však vím téměř s jistotou, je, že ani tvoje rozhodnutí nebylo jednoduché a vyžadovalo mnoho obětí, sebezáporu, oddanosti a lásky k Pánu Bohu. (...) Tak jako Bůh obdarovával své proroky nejrůznějšími charizmaty, aby dobře naplnili svěřený úkol, obdarovává i každého, kdo je povolán ke služebnému kněžství. I tobě se, Pavle, dostane potřebných darů a milostí. Skrze svátost kněžství budeš mít přímý podíl na Kristově poslání učitelském, kněžském a pastýřském.

Budeš mít podíl na učitelském poslání Krista, našeho Pána a Mistra. Slovo Boží, které jsi přijal, hlásěj s radostí všem, ke kterým budeš poslán. Rozjímej o Božím zákoně a to, o čem čteš v Písmu, i s vírou přijímej; to, čemu jsi uvěřil, hlásěj lidem; to, co budeš hlásat, i sám uváděj do života. Předpokládá to stálou bdělost, smysl pro odpovědnost, radostnou věrnost slibu čistoty pro „Boží království“, stejně tak jako i odevzdanost a ochotu být s Kristem, třeba i skrze oběť, bolest a kříž. Jedině tak společenství církve poporoste o trochu víc ve svatý chrám Boží.

Jako kněz budeš mít podíl na Kristově poslání kněžském, budeš sloužit posvěcení Božího lidu. Budeš slavit tajemství eucharistie; v ní se bude naplňovat duchovní oběť věřících, která je prostřednictvím tvé služby ve spojení s nimi nekravě zpřítomňována na oltáři. Chci tě povzbudit, abys otvíral stále více své oči! Snaž se každodenně objevovat, co znamená vysluhovat Eucharistii - Kristovu oběť, která nám byla svěřena. Nikdy nezapomínej, co konáš, a podle toho také žij. Když budeš slavit památku Kristovy smrti a vzkříšení, umrtvuj všechny zlé žádosti a choď v novosti života.

Budeš křtít a skrze tuto službu budou lidé přičleňováni k Božímu lidu. Těm, kteří činí pokání a vyznávají své hříchy, budeš ve jménu Krista a církve prohlašovat, že jsou jim odpuštěny hříchy. Svatým pomazáním budeš posilovat nemocné. Budeš žehnat novomanželům. Budeš pohřbívat zemřelé a vykonávat ostatní služby k posvěcení věřících. Budeš se modlit za věřící a za celý svět Denní modlitbu církve, ve které budeš chválit a prosit Boha a děkovat mu za všechna dobrodiní. Nikdy nepřestávej v osobní modlitbě a meditaci žádat posilu shůry pro svoji kněžskou službu. Buď stále sjednocen s Kristem, který je zdrojem tvého života.

Neztrácej nikdy odvahy a snaž se překonat všechny překážky, které se na cestě objeví. Nech se zlomit pochybnostmi, když ti rozháraný svět bude předhazovat, že tvoje kněžství nemá smysl. Vyprošuj si milost a sílu od Krista, abys mohl sloužit stále lépe a účinněji mezi lidmi v současném světě.

(...) Měl jsi dobré a pevné zázemí v rodině a svých nejbližších. I když se tvoje maminka nedožila dnešní slavnosti, jistě se raduje, stejně tak jako tvůj tatínek a spolu s ním všichni tvoji sourozenci. Právem dnes církev vyjadřuje vděčnost tvým rodičům, kteří tě vychovali. Přeji ti, abys podobnou podporu nacházel i v přátelství s ostatními spolubratry v kněžské službě i se svým biskupem. Od dnešního dne totiž - já s tebou a s ostatními kněžími - spoluvytváříme svátostné pouto bratrství. Svátost kněžství, kterou dnes přijímáš, je pro nás všechny jistě povzbuzením, velkým darem a posilou, ale také závazkem! (...)

(Z promluvy českobudějovického biskupa Mons. Vlastimila Kročila)

Foto: Růžena Švecová

K nedožitým devadesátinám P. Františka Bernarda Šimana

Římskokatolický kněz a člen kongregace petrinů P. František Bernard Šiman, CF-SsS (1925-1986) prožil celý svůj kněžský život v období komunistické totality. Na kněze byl vysvěcen v roce 1949 a zemřel několik let před koncem vlády jedné strany. V padesátých letech byl několik let internován a od poloviny sedmdesátých let ho sledovala StB. Přes pronásledování byl vždy usměvavý, plný elánu a optimismu, kterým povzbuzoval i ostatní.

František Šiman se narodil v roce 1925 v Pištině u Českých Budějovic. Jeho rodiče František a Anna byli rolníci, ale jeho otec zemřel, když byl František ještě malý. Maminka byla velmi dobrosrdečná, lidé na jejich hospodářství rádi sloužili. V 50. letech musela odevzdat pole i zvířata do zemědělského družstva.

P. Šiman měl dva mladší sourozence, Jaroslava (*1926), který byl bezdětný, a Marii (*1928), která se provdala a měla tři dcery, ale v roce 1968 zemřela. Poté se P. Šiman stal poručníkem všech tří neteří školního věku.

Základní školu navštěvoval v Pištině a měšťanku v nedalekých Stryčicích. V době německé okupace studoval na Jirsikově gymnasiu v Českých Budějovicích, které ukončil v roce 1944. Na podzim 1945, po znovuotevření vysokých škol, byl přijat ke studiu na Filosofické fakultě brněnské Masarykovy university.

Na kněze byl vysvěcen 5. července 1949 v Brně. To již byl členem kongregace petrinů, kde přijal řádové jméno Bernard. Písmena CFSsS, uváděná za jménem, znamenají příslušnost k této kongregaci. Jsou zkratkou latinských slov „Congregatio Fratrum Sanctissimi Sacramenti“, česky „Kongregace bratří Nejvyšší Svátosti“. Po vysvěcení ještě dokončoval studium teologie na Bohoslovecké fakultě Palackého university v Olomouci.

V dubnu 1950 byla komunistickou vládou spuštěna dlouho připravovaná „Akce K“ – celostátní likvidace klášterů. Každý klášter byl obsazen příslušníky SNB za účasti zástupce StB. Představený kláštera byl vyzván, aby svolal všechny řeholníky z domu do jedné místnosti. Zde byla oznámena skutečnost, že se řád centralizuje. Následovaly osobní prohlídky řeholníků a prohlídky klášterních budov pod dohledem mužů ozbrojených samopaly. Řeholníci byli též noci svázení do určených centralizačních klášterů.

P. Šiman byl odvezen 28. dubna 1950 spolu se svými spolubratry z Českých Budějovic do kláštera v Hejnicích, kde byl zřízen centralizační tábor. Dne 8. srpna 1950 bylo šest „reakčních řeholníků“, z toho čtyři petrini včetně P. Šimana, převezeno do přísnějšího internačního kláštera v Želivi, odkud byl po několika měsících poslán do centralizačního tábora v Oseku. P. Šiman nebyl nikdy odsouzen, ba ani souzen, přesto byl propuštěn až v roce 1955. Poté pracoval jako pomocný dělník v Pozemních stavbách České Budějovice.

Student filosofie a teologie

Po propuštění z internace

S maminkou v Hošticích (1959)

Službu ve farnosti jako kněz mohl zahájit až v lednu 1958, kdy byl jmenován kaplanem ve Strakonici, Hošticích u Volyně a později i ve Čkyni. V roce 1961 byl přeložen jako administrátor na Dobrušku, odkud dojížděl také do farnosti Kraselov. V roce 1967 působil krátce na Podsrpu, v září 1967 byl jmenován administrátorem v Sedlici a Kadově. V roce 1971 byl uvolněn z farnosti Kadov a převzal farnost Zábok, kde zůstal – stejně jako v Sedlici – až do své smrti. Všude navázal přátelské vztahy se svými farníky, takže i po přeložení na jiné místo za ním často jezdili lidé z míst jeho dřívějšího působení.

Na Dobrušce P. Šimana vystřídal jeho spolubratr petrin P. Martin Vích, se kterým ho pojilo celoživotní přátelství. Společně s P. Víchem žil na Dobrušce další petrin – Jiří Charvát, který byl celý život upoutaný na lůžko. Tyto své spolubratry často navštěvoval a na návštěvu vozil i další, zejména mladé lidi z míst, kde působil. Pravidelně každý týden navštěvoval také P. Františka Ferdu v Sušici s prosbou několika lidí o pomoc v nemoci a přivázel jim předpisy bylinné léčebné kúry. Bohem svěřené dary P. Ferda užíval ke službě lidem bez rozdílu jejich vyznání.

P. Šiman často a rád cestoval nejen po Čechách, ale i do zahraničí. V druhé polovině šedesátých let navštívil s cestovní kanceláří ČEDOK řadu zemí západní Evropy, ale také SSSR a Egypt. Byl velmi pozorný a z cesty vždy přivezl plno drobných dárek, které pak rozdával. V polovině sedmdesátých let trávil dovolené s rodinou Matějovských v Bulharsku, Maďarsku a v Jugoslávii. Zázitky z cest si zapisoval do deníku, na závěr jedné z cest napsal: „*Všechno má svůj konec. I tento zájezd. I když se loučíme neradi, přeče s touhou v srdci spěcháme tam, odkud jsme vyjeli, neboť tam je náš domov.*“

Na všech místech svého působení věnoval P. Šiman velkou pozornost mládeži. Přestože komunistický režim zakazoval kněžím spolupracovat s mladými, využíval každé příležitosti, aby se s nimi setkával. Zval je na faru, počátkem 70. let dokonce koupil barevnou televizi, aby mohl společně s mladými sledovat rakouské programy. Pro ministranty vedl pravidelné schůzky a podporoval i neformální setkávání při různých příležitostech. Do ministrování zapojoval i dívky, což tehdy nebylo příliš obvyklé. Také vždy vyžadoval přítomnost ministrantů při pohřbech, takže v zinním období se některá rozloučení konala skoro za tmy, až když ministrantům skončilo vyučování ve škole.

Aktivně sledoval dění ve světové církvi. Pravidelně poslouchal a i druhé vybízel k poslechu Rádía Vatikán. P. František Kaplánek ze Strakonice vzpomíná: „*Snažil se, abychom měli zprávy z právě probíhajícího II. vatikánského koncilu. Poslední den koncilu, 8. 12. 1965, jsme poslouchali přímý přenos. P. Šiman uměl dobře německy, tak částečně překládal. Už tehdy ne-*

Pokračování na 5. straně.

Pokračování ze 4. strany.

jen mě zásoboval německými časopisy, podporoval vzdělávání a říkal: „Jen se uč německy, to je okno do Evropy.“

Měl velmi rád hudbu, sám hrál na harmonium i na varhany. Navštěvoval koncerty vážné hudby, například jezdil na strakonická Nocturna. Podporoval chrámový sbor a zval do něj i lidi, kteří do kostela pravidelně nechodili, ale sdíleli s ním lásku k hudbě. Na všech místech svého působení si vytipoval šikovné mladé lidi a snažil se z nich vychovat varhaníky, protože byl velmi rád, když se hrálo při mši i ve všední den. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let podporoval skupiny mladých, které nacvičovaly rytmické mše s kytarami. Jeho láska k hudbě se odrážela i v tom, že ve farnostech, kde byly zvony za 2. světové války zabaveny, se snažil vybavit věže zvony novými. Tak tomu bylo již na Dobříši. V Sedlici pak zorganizoval sbírku a zajistil v NDR v roce 1972 výrobu tří nových zvonů. Později pohon zvonů nechal elektrifikovat. Také do Zábří nechal instalovat nový zvon svěcený v červenci 1979.

Hodně času strávil jízdou autem. Často jezdil na faru na Dobříš za P. Martinem Víchem a do Milevska za premostrátem P. Gabrielem Kofroněm. Málokdy jezdil sám. Brával s sebou někoho z farnosti, kde právě sloužil. Auto sloužilo také jako prostředek pomoci druhým - pomáhal lidem, kteří auto neměli, a zachraňoval tak nejednu situaci. Dospělým ministrantům rád přenechával řízení vozu, v posledních letech života již řídil málo, měl několik „řidičů“, kteří ho vozili kam potřeboval.

V únoru 1974 založilo oddělení Státní bezpečnosti ve Strakonici spis s názvem „ZVON“ za účelem prověření osoby Františka Šimana. V odůvodnění se píše: „V roce 1968 se stal sekretářem vikariátu a negativně působí na ostatní duchovní... státnímu doзору se podřizuje jen velmi nerad. Dokázal dobře působit na občany z jeho farnosti a dosáhl toho, že mu docházejí do kostela i někteří členové strany. Jeho přičiněním se především v Sedlici zhoršila politická situace... Aktivně působí na mládež a snaží se ji přitáhnout do kostela. Zorganizoval biřmování v Sedlici a v Zábří, které bylo velmi okázalé a bylo hodně biřmovanců i dalších osob... Udržuje aktivní styky s faráři, kteří jsou stoupenci Vatikánské politiky a odmítají spolupráci se státem a často je navštěvuje... Cílem prověřování a kontroly je zjistit, zda se nedopouští trestné činnosti zneužívání náboženské funkce. V případě zjištění závadové činnosti, která se nedá trestně postihnout, dosáhnout jeho odvolání z funkce sekretáře vikariátu a přemístění na jinou farnost.“

V období od 1974 do 1985 byl mnohokrát vyslýchán on i řada lidí, se kterými se stýkal v osobním i profesním životě. Kromě výslechů byl obtěžován a stresován anonymními nočními telefonáty, finančními kontrolami a neoficiálními domovními prohlídkami. Přátelům si stěžoval, že výslechy jsou zlé až kruté a že musí omezovat svůj kontakt s lidmi, aby jim

První svatě přijímání v Sedlici (1970)

První svatě přijímání v Zábří (1979)

P. Bernard Šiman

nezpůsobil potíže. Frekvence výslechů a šikana zesílily po roce 1980, kdy jeden ze sedlických ministrantů emigroval do Kanady. Svazek obsahoval cca 400 stran zápisů a byl po smrti P. Šimana uzavřen. Dochoval se pouze seznam skartovaných dokumentů, úvodní a závěrečná zpráva. V ní se píše: „V letech 1977-1978 aktivoval činnost kongregace petrinů.

Především docházelo k pravidelným schůzkám na Dobříši... Tato činnost byla v roce 1978 řešena rozkladnými opatřeními. Po těchto opatřeních se podařilo nedovolenou náboženskou činnost částečně omezit... S objektem akce „ZVON“ byl udržován až do roku 1984 vynucený styk... I přes tato opatření dále docházelo k užším schůzkám vedení kongregace petrinů... Kromě řádové činnosti bylo zjištěno, že P. Šiman se angažoval i v organizování letních táborů katolické mládeže ...“

V zimě roku 1984 byl P. Šiman postižen infarktem. Po návratu z nemocnice se o něj starala jeho dlouholetá hospodyně Marie Malá, která za ním jezdila již na Dobříš. Na podzim 1985, kdy P. Šimana postihl druhý infarkt, už paní Malá na faře sama zůstat nemohla, a tak byla převezena do domova důchodců ve Strakonici. Zemřela několik měsíců po něm.

Na Vánoce 1985 zajistily nepřetržitou službu na faře v Sedlici řádové sestry, které pracovaly v ústavu pro mentálně postižené v nedalekém Oseku, kam P. Šiman dříve často jezdil. Díky jim se mohl vrátit z nemocnice a strávit Vánoce doma na faře. Paní Zdena Taliánová ze Sedlice vzpomíná: „Myslím si, že o vánočních svátcích věděl, že se blíží konec. Strávila jsem na Boží hod na faře celý den psaním vánočních přání, která mi diktoval. Byla jich možná stovka. Měla jsem dojem, že chce každému poslat poslední pozdrav.“

Začátkem roku 1986 byl do nemocnice znovu převezen. Tam ho lidé navštěvovali tak hojně, že z chodby až k jeho posteli u okna stáli ve frontě, aby mu alespoň stiskli ruku a krátce s ním pohovořili. Na poslední cestu ho v nemocnici svátostmi zaopatřil jeho spolubratr P. Josef Xaver Kobza, CFSSS, který se letos dožil 94 let a žije v Kněžském domově v Suchém Vrbném.

P. Šiman zemřel 17. ledna 1986 ve věku nedožitých 61 let. Podle své poslední vůle je pochován v kněžském hrobě v Sedlici.

P. Bernard byl zbožný a horlivý kněz, dobrý kazatel. Kladl velký důraz na adoraci před vystavenou Eucharistií, na slavení svátků českých světců a církevního roku. Mnoho toho mimo kázání nenamluvil, spíše naslouchal, chválil úsměvem a sloužil.

Byl morální autoritou nejen pro děti a mládež, ale i pro dospělé. Poslední roky jeho života byly poznamenány velkým utrpením, ale nenechal se zastrašit totalitním systémem. V očích lidí byl tichým a nenápadným bojovníkem. Všichni jsme ho měli rádi, dodnes je na jeho hrobě zapálena nejedna svíce a lidé se za něj modlí a prosí ho o přímluvu. I když nepatří mezi oficiálně vyhlášené svíce oltáře, věříme, že patří mezi svaté a máme v něm velkého přímluvce u Pána veškerého života.

V kostele sv. Jakuba v Sedlici je do konce července možnost shlédnout výstavu fotografií a dokumentů ze života P. Bernarda Šimana. Více informací, vzpomínek a fotografií naleznete na internetových stránkách farnosti Sedlice www.sedlice.farnost.cz/siman.html.

Ludmila a František Jirsovi

Biřmování ve Veselí nad Lužnicí (14.června 2015)

Drazí spolubratři v kněžské a jáhenské službě, bratři a sestry, kteří jste přišli zblízka i zdáli, moji milí farníci, dnešního dne je zdejší kostel naplněn mimořádnou radostí, která je darem Ducha svatého. Ano, mnozí z vás přišli, aby viděli nového pastýře; faráře této farnosti, který byl včerejšího dne vysvěcen na biskupa. Ale chci říci hned na začátku, že já nejsem tím nejdůležitějším při dnešní slavnosti. Tím hlavním a nejdůležitějším je náš Pán Ježíš Kristus, který nás všechny skrze svého svatého Ducha spojuje v jednu velkou rodinu, které říkáme církev. Ona je prostorem, kde máme možnost se učit, kráčet správným směrem a posvěcovat se. Jak rozmanité jsou dary Ducha, kterého kdysi Ježíš přislíbil apoštolům a který dodnes v církvi působí! Mohu říci sám za sebe, že mám velkou radost, mohu-li být zde spolu s vámi jako nástroj Jeho milosti, dobroty a lásky. V tom všem budou dnes utvrzeni i někteří bratři a sestry z naší farnosti, neboť za okamžik přijmou svátost biřmování.

Milí biřmovanci, přijmete dar Ducha, který bude pro vás posilou při vydávání svědectví o vaší víře v Krista Ježíše, našeho Pána. Jde o totéž, co se stalo o Letnicích. Když Skutky apoštolů popisují událost seslání Ducha svatého, pak se někteří mylně pozastavují u vnějších znaků, které provázely příchod Ducha svatého: velký hukot, silný vítr, ohnivé jazyky. Skutečným darem Ducha a znamením jeho příchodu je však vnitřní proměna apoštolů, kteří, do té chvíle ustrašení, vyšli z večeradla a neohroženě hlásali veliké Boží skutky. Aby se vyjádřila intenzita a síla této milosti Ducha, mluvíme také o sedmero darech.

Prvním darem je *moudrost*, která dává člověku sílu uvažovat, ne podle ducha tohoto světa, ale podle hloubky neproniknutelných pravd, které Bůh člověku zjevuje. Dar *rozumu* nám pomáhá prohlubovat pravdy víry v našeho Pána, abychom získávali nadpřirozený vztah k věcem Božím. Dar *radý* nám v důležitých momentech našeho života dává světlo, které nás vede k vnuknutí, jak se správně rozhodovat v souladu s Boží vůlí. Dar *síly* nám dává duchovní energii odolávat všemu zlu, které je nejen kolem nás, ale dokonce i v nás samých. Dar *umění* zase dává člověku schopnost vystupovat k Bohu skrze naše lidské schopnosti a vidět ve stvořeném světě přítomnost Boha. Dar *zbožnosti* pomáhá zdokonalovat naši úctu a lásku k Bohu, dává nám schopnost překračovat hranice naší lidské a omezené přirozenosti, která nás vede až k hrdinským cnostem. Dar *bázně* Boží nás uschopňuje vyhýbat se hříchu a to ne kvůli strachu z Boha, ale kvůli lásce Boží.

Moji milí biřmovanci, zmínil jsem třetí Božskou osobu, Ducha svatého, a jeho duchovní dary, které za malý okamžik svátostným způsobem přijmete a my všichni si to spolu s vámi připomínáme. Jde o dary, které jsou jako semínka, jež musí být zavlažována modlitbou, mají-li jednou vyrůst a přinášet plody. Každým hříchem o tyto dary přicházíme a umenšuje se

jejich síla. Nezapomínejte proto na častou svátost smíření, ve které tyto dary získávají opět svou sílu a účinnost. Duchovní dary, které dnes přijmete, mají sloužit pro dobro celé křesťanské komunity.

Je dobré vidět i zářné příklady světců, jejichž jména jste si zvolili a berete si je za své přímluvce a ochránce. Snažte se následovat je, neboť v jejich životech se dary Ducha svatého rozvinuly obdivuhodným způsobem, takže

zanechali po sobě i dalším generacím nádherné dědictví, ze kterého je možné dodnes čerpat. I vy máte být svědky Ježíše Krista v tom prostředí, kde žijete. Nechte se vést Duchem svatým, aby ve vás mohl stále působit. Svátý apoštol Pavel napsal: „Dejte se vést Duchem, a nebude vám hrozit, že byste uspokojovali tělesnou žádostivost“. (Gal. 5,16) Tuto radostnou zkušenost vyprošuji i každému z vás. Amen.

(Z promluvy Mons. Vlastimila Kročila)

1. svaté přijímání v Českém Krumlově (15. 6. 2015)

(...) Očekává se ode mne, jakožto vašeho pastýře, že vás povzbudím ve víře, dodám vám odvahy radostně prožívat svoji víru a předávat ji neohroženě dál. Začnu nejdříve u dětí a mládeže. (...) Pán Ježíš nás posiluje a živí, abychom získali život věčný a jednou se dostali do nebe! To

je zázračný pokrm a tím pokrmem je pro nás přímo Pán Ježíš osobně – skrytý v té proměněné hostii a v tom proměněném vínu!

(...) Co to vlastně pro vás znamená, že přistoupíte poprvé k svatému přijímání? Znamená

Pokračování na 7. straně.

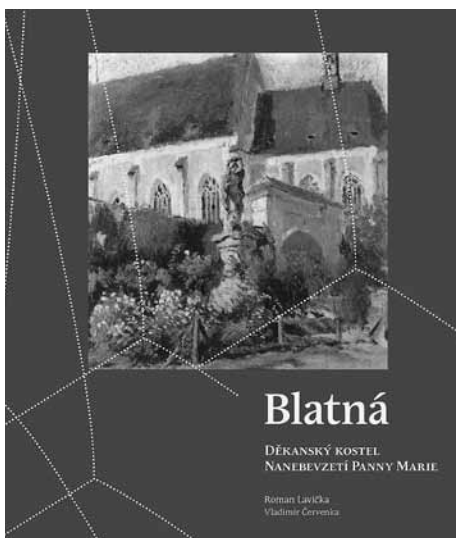
Představení knihy o blatenském kostele a vrchol jubilejních oslav

Od prvotního nápadu až po konečných 265 stran jeho „zhmotnění“ uběhl více než rok. Už před několika týdny jely tiskářské stroje na plné obrátky. Prázdné listy papíru zaplnily poutavé texty autorů Mgr. Vladimíra Červenky a PhDr. Romana Lavičky, PhD., s přispěním Mgr. Karla Petrána a P.ThLic. Marcina Piaseckého. Stránka za stránkou rozkrývá tajemství nejen nádherné blatenské církevní stavby, ale i mocenských vztahů a politiky doby – historie Blatné – po celých 500 let nazpět. Elegantní grafika propojuje devět kapitol knihy ojedinělou linií sklípkové klenby blatenského chrámu. Dobové i současné fotografie, mapy, plány i nákresy nedají opomenout snad žádný detail. Titulní obálka, font písma, rejstříky, cizojazyčná resumé – to vše je zvolené, mnohokrát prodiskutované. Bude se kniha líbit? Odpověď najdeme u vás, milí čtenáři – příznivci historie, kostela i Blatné samotné. Snad odpoví na otázky dříve nezodpovězené, snad potěší, snad zaujme, snad poučí...

I proto je nám velkou ctí pozvat vás **v pátek 14. srpna na slavnostní večer pořádaný k 500. výročí vysvěcení blatenského kostela**, kde bude oficiálně kniha „*Blatná – Děkaný kostel Nanebevzetí Panny Marie*“ představena.

PROGRAM VEČERA:

18:00 – ambit v areálu kostela: zahájení, prezentace knihy;

18:10 – ambit v areálu kostela: prodej knihy (200 Kč), možnost podepsání autory;

19:15 – kostel: prohlídka vedená Mgr. Vladimírem Červenkou;

20:30 – kostel: večer chval vedený polskými kněžími.

Termín oslav není náhodný, jelikož o tomto víkendu slavíme tradiční blatenskou pouť. V sobotu 15. srpna bude chrám otevřený od 10:00 do 12 hod. a bude další příležitost k nákupu knihy. Od 10:30 hod. zase zveme na vedenou prohlídku naučnou stezkou v areálu kostela.

Neděle 16. srpna má výjimečný program. Tento den bude v 8:00 hod. ve farním nádvoří otevřená „růžencová zahrádka“, jejíž jedinečným prvkem jsou kopie ikon znázorňující dvacet tajemství modlitby posvátného růžence. Nebude chybět ani autorka obrazů, polská malířka Julita Jaśkiewicz-Macek.

Následně od 8:15 hod. bude sloužena slavná poutová mše. Hudební doprovod zajistí varhaník Jakub Komrsky a sbor Bedrs pod vedením Ludmily Křivkové. Otevírací doba kostela bude od 14:00 do 16:00 hod., a to s možností nákupu knihy a účasti na poslední letošní vedené prohlídce od 14:30 hod. Nakonec od 16:00 hod. budete moci vyslechnout koncert zmíněného varhaníka Jakuba Komrsky a dvou trubačů, Jana Hrdličky a Martina Valíše.

Dnem vysvěcení kostela bylo 8. září 1515. V termínu tomu nejbližším možným, tj. **v neděli 6. září od 14:30 hod.**, bude pomocným biskupem českobudějovickým, Mons. Pavlem Posádem, sloužena jubilejní mše sv., tentokrát s hudebním doprovodem Edity Adlerové (mezzosoprán) a Marcely Šestákové (varhany). Tato událost bude nejen pro věřící pomyslnou třešinkou na dortu „jubilejního roku“, který od loňského září farnost prožívá a oslavuje.

*Jméno Města Blatná
a Římskokatolické farnosti Blatná
Jitka Říhová a P. Marcin Piasecki*

Pokračování z 6. strany.

to, že se dnes poprvé setkáte s Pánem Ježíšem osobně, bude ve vás a bude vás chránit, bude vás posilovat, dá vám sílu. Svaté přijímání nás děti ale také vede k tomu, abychom si uvědomili, že my máme od Pána Boha i důležité poslání a Bůh si přeje, abychom ho splnili.

(...) A nyní bych rád povzbudil i naši mládež. Když byla sobota před Květnou nedělí, tak jsem vás všechny jako čerstvě jmenovaný biskup poprvé pozdravil. Pamatujete si, co jsem vám tenkrát řekl? Já vám to připomenu. Řekl jsem vám, že z vašich očí září radost a nadšení. Řekl jsem vám, že jste budoucnost církve, této diecéze, budoucnost našich rodin a farností. Řekl jsem vám, že máte moji důvěru a já s vámi počítám. Je třeba si tedy uvědomit, že máte od Boha veliké poslání – svědčit radostně o své víře a naději, ukazovat světu, že se za víru nestydíte, ale naopak jste hrdými křesťany, kteří za církev chtějí přijmout zodpovědnost.

Milí mladí, máte v sobě ohromný potenciál života, inteligence a radosti. Využijte toho. Přemýšlejte o tom, jak své farnosti můžete přinášet užitek, nabídněte se panu faráři, když potřebuje vaši pomoc, vezměte si něco na starost a ukažte těm starším a nemocným, že po nich přebíráte štafetu. Ti starší vám dávali dobrý příklad, modlí se za vás a jistě je potěší, že nastupuje mladá generace. Buďte stále připraveni naslouchat Božímu hlasu – kam vás Pán Ježíš volá. Mnozí se rozhodujete, jaké si zvolíte životní povolání. Pán Bůh volá každého osobně – někoho

do manželství, někoho ke kněžství nebo k zasvěcenému řeholnímu životu. Naslouchejte tomu Božímu volání a neotálejte odpovědět – ano. Pán Bůh vás vždycky posílá a má s vámi svoje plány. A tak vás povzbuzuji, abyste upřímně a zodpovědně hledali a naslouchali.

Milí rodiče. Vy máte od Pána Boha vznešený úkol vychovávat své děti ve víře a v životě podle Božího zákona. To nejdůležitější je osobní příklad a vztahy uvnitř rodinného společenství. Modlete se denně společně s dětmi. Snažte se dětem kromě toho materiálního zajistit to nejdůležitější – věci Boží. Předávat jim víru a lásku. Nebojte se Pánu Bohu dávat, co mu patří; on vám to stokrát odplatí. Postavte život své rodině na zbožném slavení dne Páně – neděle. Vytvářejte tak ve své farnosti živé společenství církve, které spolu dobře komunikuje. Buďte ochotni Pánu Bohu svěřit své dítě, když ho volá k zasvěcenému životu. Spolehejte se na Boží pomoc a čerpejte ze svátostí.

Bratři a sestry, vydáváme se společně – já jako váš pastýř a vy jako moje ovce – na náročnou pouť do země zaslíbené – do nebe. Budeme se navzájem podírat, povzbuzovat a posilovat vzájemnou modlitbou. Já s vámi všemi počítám, že mi pomůžete v mé nesnadné službě. A na oplátku vám slibuji, že se denně za vás modlím a obětuji. Ať nás svatý Vít, patron této farnosti chrání, ať se za nás všechny přimlouvá Matka Boží, Panna Maria, a ať vás vaši křesťní a biřmovací patroni doprovázejí. K tomu vám ze srdce žehnám. Amen.

(Z promluvy Mons. Vlastimila Kročila)

Pouť k Panně Marii Klokotské

ČTVRTEK 13. SRPNA

* 19 hod. - koncert

Účinkující: Ladislav Šotek (varhany)
a Irena Havlíková (zpěv)

PÁTEK 14. SRPNA

Vigilie slavnosti Nanebevzetí
Panny Marie

* 17 hod. - mše sv. (P. Václav Hes)

SOBOTA 15. SRPNA

* 8 hod. - mše sv. (P. Dr. theol. Tomáš C. Havel, CFSsS, šéfredaktor časopisu Duha)

* 10 hod. - hlavní mše sv.

(Mons. Jan Vokál, biskup královéhradecký)
* 14 hod. - beseda s Mons. Vokálem

* 15 hod. - Klokotské hodinky

a svátostné požehnání s krátkou adorací

* 17 hod. - mše sv. (P. Karl Zaiser, OMI)

* od rána možnost přistoupit
k svátosti smíření

NEDELE 16. SRPNA

* 10 hod. - mše sv.

(P. Bogdan Sikora, OFMConv., provinciál
minoritů v České republice)

* 15 hod. - zpívané Klokotské hodinky
se svátostným požehnáním.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Dětské vikariátní poutě 2015

Vikariáty České Budějovice-město a venkov:
Dobrá Voda u Nových Hradů, 6. 6.

V sobotu 6. června se v naší diecézi konala letos poslední vikariátní poutě. Děti se i se svými katechety, rodiči nebo prarodiči mohly zúčastnit dětské vikariátní pouti budějovických vikariátů na Dobré Vodě u Nových Hradů, jejíž téma bylo „*Oslavujte Hospodina, dobrý je...*“ Na poutě jsem jela s přáním, aby naše radost z Krista byla veliká.

Poutě začala po příjezdu autobusu s poutníky v Horní Stropnici scénkou o sv. Tarsiciovi. Na cestu na Dobrou Vodu požehnal asi 80 poutníkům P. Tomáš Libant. Jakmile jsme opustili vesnici, měli jsme před sebou dobrovodský kostel Panny Marie Těšitelky, krásně vsazený do novohradských hor.

Děti putovaly statečně, cestou sbíraly květiny pro Pána Ježíše a Pannu Marii. Skoro v cíli našeho putování byl dohrán konec příběhu o sv. Tarsiciovi. Přidali se k nám další poutníci, s nimiž jsme v průvodu došli do kostela, kde byla sloužena mše sv. Po ní jsme se mohli občerstvit u studánky - dobrou vodou, také tím, co jsme si přivezli v baťůžku, i zmrzlinou přivezenou z cukrárny. Mohli jsme si zakoupit ve stánku Papežského misijního díla dětí misijní předměty, aby se mohli občerstvit někde v daleké zemi jiní, kteří to potřebují víc než my.

Děti mohly navštívit ke své zábavě i poučení různá stanoviště – misijní, o přírodě, sportovní, hudební. Na česko-německém stanovišti jsme si připomněli, že na tomto území se mluvilo dvěma jazyky. Sestry z kláštera Božího milosr-

denství v Nových Hradech připravily pro děti stanoviště o Panně Marii, Matce národů.

Na závěr pouti byla společná adorace a požehnání poutníkům.

K něčemu se musíme přiznat. Stalo se nám, že při práci na stanovištích jsme se dostali do časové tísně a nedalo se vše stihnout. To by tak nevdalo – každý si mohl vybrat, co se mu nejvíce líbilo. Ale jedno mě mrzí. Měli jsme domluveno v místním domově pro seniory, že jim

přijdou děti zazpívat. Ale bohužel se nenašlo ani několik dětí, které by byly ochotné a schopné jít do domova s panem učitelem. A tak tam šel pan učitel s harmonikou zahrát a zazpívat sám. Tam máme dluh v lásce. Naštěstí to, co nezvládneme, bere na sebe Pán Ježíš a může to za nás nahradit. A z toho mám radost. Už se těším na naše další putování - třeba na podzim do Bechyně nebo do Brna.

Ludmila Tröstlová

PŘEHLÍDKA PROJEKTU DO ŠKOL „KAM PATŘÍM“

Po delší době jsme se vrátili s Projektem do škol do Jeremiášovy koncertní síně v Českých Budějovicích, aby jednotlivé školy, které se do projektu přihlášily, mohly předvést své dramatické nebo výtvarné zpracování daného tématu. Děkujeme tímto Jihočeské komorní filharmonii za příznivou cenu pronájmu a velkou vstřícnost všech zaměstnanců.

Do letošního projektu s názvem *Kam patříš* se přihlásilo celkem 20 škol z celé naší diecéze. Přehlídka projektu se zúčastnilo 317 dětí z 15 škol v doprovodu 27 dospělých. Přehlídku jsme museli pro velký počet dětí rozdělit do dvou dnů. Konala se tedy v pátek 5. 6., kdy bylo velké horko a svítlo sluníčko, a v úterý 9. 6., kdy celý den přšelo, a obloha byla celá šedá.

Nejprve se děti scházely u kašny na náměstí Přemysla Otakara II., kde se setkaly se čtyřmi světci. Vždy jednoho světce znaly z pracovních

Pokračování na 9. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Pokračování z 8. strany.

listů, které si školy stahovaly z našich webových stránek. Ostatní světcí byli pro ně noví, ale touto cestou se s nimi alespoň mohli seznát.

mit. Pomocí různých otázek se snažily přijít na to, o které světce jde. (Ještě jednou děkujeme těm, kteří ochotně světce ztvárnili.) Poté děti obdržely mapku, podle které se dostaly do Jeremiášovy koncertní síně. Jednotlivé trasy byly různě dlouhé.

Když se děti v sále pohodlně usadily, byla přehlídka zahájena úvodním slovem a videopoutávkou o historii Projektu do škol, který připravuje Diecézní katechetické středisko již od roku 1997. Po úvodu se děti velice bavily krásně zahrnou pohádkou Divadla Studna. Některé děti byly dokonce vtaženy do děje.

Okolo půl dvanácté se naplno rozběhla přehlídka prací jednotlivých škol. Na všech dětech, které přijely předvést svá díla, bylo vidět plné nasazení, odhodlání, odvaha a chuť. A tak jsme viděli např. scénky a kresby na téma Potopa světa, Babylónská věž, Soud nad Sodomou, Obětování Izáka, Žena pro Izáka a pro zpeštění jsme se seznámili s Lhenicemi a s tím, jak celý půlrok prožívali s projektem v některých školách.

Během obou přehlídek byly ve vestibulu vystaveny mapy, které děti v průběhu projektu nakreslily. A také byly předneseny básně jednotlivých škol, které opět tvořily děti v rámci projektu.

V závěru přehlídek dostalo každé dítě dárek - symbol sv. Mikuláše: tři jablka, obrázek sv. Mikuláše, čokoládu a upomínkový předmět

(sponzorský dar od Magistrátu České Budějovice). Také jednotlivé školy dostaly upomínkový diplom za účast v letošním projektu.

Fotografie z obou letošních přehlídek projektu naleznete na webových stránkách www.kc.bcb.cz v kategorii fotogalerie.

Již připravujeme a těšíme se na další ročník Projektu do škol.

-dks-

Dětská diecézní pouť v Bechyni

Milí čtenáři,

jak už jste se možná už v minulém čísle časopisu Setkání dočetli, pořádá Diecézní katechetické středisko ve spolupráci se Střediskem volného času Pacov, s vikariátem Tábor a hlavně s farnostmi v Bechyni **Dětskou diecézní pouť v sobotu 3. října 2015**. V minulém Setkání jste se mohli seznámit s historií i současností farnosti Bechyně, jak nám ji představil místní duchovní správce P. Mgr. Petr Plášil.

Tato Dětská diecézní pouť se letos bude zabývat příběhem odvážného chlapce - sv. Tarsicia, který je patronem ministrantů a který hrdinsky chránil Nejsvětější svátost. Kdo to vlastně byl sv. Tarsicius?

Byl to římský hoch, akolyta. Po roce 250 byl vychováván u zbožného strýce v Římě, kde chodil do školy. Oba rodiče prý ztratil a jeho životní silou byla víra a láska k Ježíši, kterému chtěl z celého srdce sloužit. Křesťané se tehdy i s papežem Štěpánem I. museli k slavení mše sv. scházet tajně z důvodů krutého pronásledování. A přesto se víra v Ježíše šířila. Ti, kteří ho neznali, poznávali jeho lásku z chování těch, kteří s ním žili. Zajatí křesťané svou sounáležitost s Kristem nezapírali, ale byli ochotni přijmout mučednickou smrt s radostným vědomím, že se setkají s Ježíšem tváří v tvář a budou prožívat účast v Boží lásce. Proto jejich svědectví bylo velmi účinné.

Zajatci pro poslední boj potřebovali posilu ze spojení s živým Ježíšem; osoby, u nichž se dalo předpokládat, že by jim mohly nést eucharistii, neměly naděje se k nim dostat. Po jedné bohoslužbě v katakombách (podzemních pohřebištích) se jednalo o tom, kdo ponese svaté přijímání do vězení a nemocným. Nabídl se Tarsicius. Věděl, že ještě větší touhu než uvěznění má po spojení s nimi sám Ježíš. Předpoklad, že chlapec bude nejméně nápadný, i jeho statečná láska vedly biskupa k tomu, že ho učinil akolytou a svěřil mu nesení eucharistie. Cestou soustředěného Tarsicia zastavila parta výrostků a vyzvídali na něm, kam má namířeno. Některý z nich tušil, že je křesťan a další, který ho chtěl chytit za ruku nebo do něj vrazil, si všiml, že něco skrývá pod košilí. Tarsicius nechtěl Kristovu potupu připustit ani za cenu života, proto věrně střežil své tajemství a nakonec se nechal raději ubít. Jedno podání uvádí, že útočníky před Tarsiciovým skolem rozehnal voják na koni, v němž Tarsicius poznal křesťana, a předal mu schránku s eucharistií s posláním dokončit úkol. Dle jiného byla neporušená objevena jiným křesťanem, který se sklonil nad ubitým Tarsiciem. Jeho smrt však nebyla marná. Tento první mučedník eucharistie byl pohřben v Kalixtových katakombách u Via Appia v Římě.

-dks- (podle <http://catholica.cz/?id=3732>). Foto Stanislav Brožka

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

V JINDŘICHOVĚ HRADCI JSME OTEVŘELI DVEŘE KOSTELA ŠKOLÁM

Diecézní katechetické středisko
při Biskupství českobudějovickém
ve spolupráci se
Střediskem volného času Pacov
a s vikariátem Tábor

vás zvou na

Dětskou diecézní pouť Bechyní

v sobotu 3. 10. 2015

Zahájení 9.30 hod.,
ukončení v 17.00 hod.

PROGRAM:

mše sv.,
představení Teátru Víti Marčíka.

STANOVIŠTĚ:

„Dokážu pomoci?“,
sv. Tarsicius,
prohlídka města,
adorace,
výstava o rodině
v Městském muzeu.

Závěr školního roku je vždy spojen s ohlédnutím za jeho průběhem. V Jindřichově Hradci jsme v letošním školním roce poprvé realizovali vzdělávací programy pro základní školy a vstupy do škol. Tyto programy probíhaly v Proboštském kostele Nanebevzetí Panny Marie, trvaly každý přibližně 1 hodinu a nabídli jsme je všem základním školám v našem městě.

Vzdělávací program s názvem *Advent a Vánoce v křesťanské tradici* navštívilo téměř 250 žáků ze čtyř základních hradeckých škol. Děti si vyslechly vánoční příběh proložený koledami, společně jsme si zazpívali, prohlédli si betlém v kostele a jako dáreček si žáci vyrobili lodičku ze skořápky. Děti si prohlížely prostory kostela s úžasem, hleděly na nádherné zdobené oltáře, sochy a obrazy. Mnohé z nich navštívily kostel poprvé a byly velmi překvapené, že se něco tak krásného a velkolepého ve městě nachází. S úsměvem a příslibem dalšího setkání jsme se rozloučili.

Další pozvání dětí do kostela následovalo před Velikonocemi. Programy *Když jedna cesta zkříží druhou* a *Velikonoc v křesťanském pojetí* navštívilo 160 dětí. S napjatým očekáváním jsme žákům představili křížovou cestu velkopátečního utrpení Pána Ježíše. Všechny děti k této události přistoupily s respektem a se zaujetím jí naslouchaly. Na závěr si jako velikonoční ozdabu odnášely vlastnoručně vyrobenou ovečku z papíru a vaty.

Posledního pozvání do kostela využilo 80 dětí a přišly si poslechnout program *Děti pomáhají dětem*. Cílem bylo seznámit žáky s Papežským misijním dílem, jeho založením, činností v dnešní době a také s oblastmi, ve kterých dílo působí. Děti poprvé uslyšely příběh z Písma sv. o milosrdném Samaritánovi. Formou fotografií a videa se dozvěděly mnoho informací o životě

dětí v Zambii, společně jsme si zazpívali africkou hymnu *Siyahamba* a slíbili jsme si, že se příště podíváme na naše nádherné varhany, na které hrál mj. i Adam Václav Michna z Otavovic.

Když si uvědomíme, že tento školní rok navštívilo náš kostel celkem 400 dětí (od 1. třídy po 9. třídu) a nadšeně se dozvídalý základní informace o křesťanských svátcích, hodnotách, tradicích, mnozí z nich také poprvé uviděli interiér kostela (a to včetně některých učitelů), připadá nám hrstka dětí na hodinách náboženství v Jindřichově Hradci opravdu jen velmi malou hrstkou.

Jsem moc ráda, že se tímto způsobem můžeme navracet zpět ke křesťanským kořenům naší země, přibližovat její křesťanskou minulost a děkují za pomoc všem, kteří se mnou spolupracovali na programech. Zdá se, že město není zcela ztraceno – možná, že se v něm těch pár spravedlivých ve chvíli soudu přece jen najde.

Mgr. Bc. Eva Hejzdová,
pastorační asistentka J. Hradec

Pěší pouť k sv. Jakubovi v Jílovicích

v sobotu 25. července 2015

11.30 hod. - sraz poutníků v Borovanech
na nádvoří kláštera před farou,
putování cca 7 km do Jílovic
14.00 hod. - malé pohoštění před kostelem
14.30 hod. - mše sv. v kostele sv. Jakuba,
15.30 hod. - v kostele koncert souboru
ŽESTĚ DVĚSTĚ
po 16.30 hod. - odjezd autobusem
zpět do Borovan

(časy jsou orientační)

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Noc kostelů s dětmi a návštěva kostela v Hluboké nad Vltavou

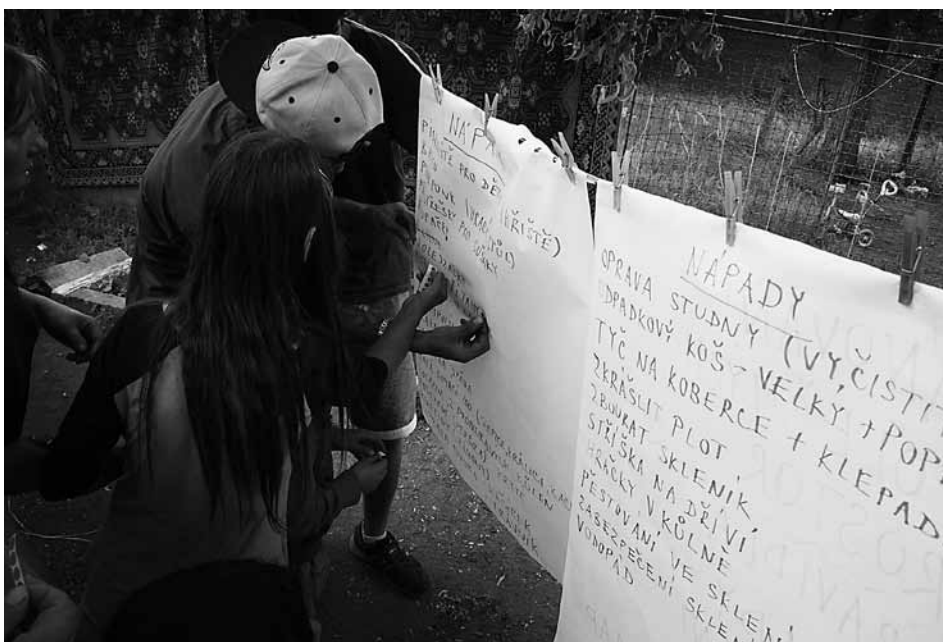
V pátek 29. 5. byla již po několikáté jednotlivými diecézemi pořádána Noc kostelů, kterou jsme opět využili k naší „noci s dětmi“. Z pátku 29. na sobotu 30. 5. děti poprvé spaly v nové klubovně. Akce se zúčastnilo 7 dětí a dvě dobrovolnice.

Součástí spaní v klubovně se stala návštěva kostela sv. Jana Nepomuckého v Hluboké nad Vltavou. Díky Evě Opatrné a dalších milých lidí jsme mohli hodně zblízka prozkoumat celý kostel. Dostalo se nám velké péče nejen formou komentované prohlídky, připravenými hrami – děti si mohly vybarvit omalovánku kostela, vyzkoušet ubrouskovou techniku, vyrobit podtácek, poskládat skládanky, ale také vynikajícím pohoštěním. Přestože oficiální ukončení Noci kostelů na Hluboké bylo plánováno na 21. hodinu, pořadatelé s námi zůstali ochotně déle.

Po prohlídce kostela následovala procházka k zámku. Nasvícený zámek děti moc nezajímalo, už byly natěšené na stezku odvahy. Ovšem vstoupit do temné zahrady se odvážila sama jen Sandra. Ostatní šli po dvojicích a k smrti vyděšení. Po stezce následovala hra – hledání kouzelného stromu. To se vydařilo, ale pak už jsme spěchali na autobus zpět do Českých Budějovic. Děti byly unavené, ale ani to je neodradilo od cesty do kostela Panny Marie Růžencové na půlnoční polévku. Cesta nočním městem do „našeho domečku“ uběhla rychle a kolem půl druhé jsme už byli všichni ve spacácích. Ráno se děti vzbudily už kolem osmé. Trochu nedospalí jsme sbalili spacáky a posnídali, následovala oblíbená hra na schovávanou. Děti byly k neutahání a tak jsme vyrazili na hřiště k Meteoru, odkud nás ovšem vyhnala blížící se bouřka. Jen jsme došli domů, spustil liják. Nám to nevadilo – holky připravily bramborový salát a kluci se pustili do obalování a smažení řízků. Oběd se vydařil a všem chutnal.

Po obědě byla plánovaná návštěva Kulturního klubu LIVING ROOM, který pořádal dětský den, ale ne všem se tam chtělo, tak jsme se rozdělil. Polovina dětí zůstala v domečku a užila si hry, druhá polovina šla na dětský den. Naše noc kostelů byla úžasná a budeme na ni dlouho vzpomínat!

Marika Štátná

S létem začalo komunitní plánování s lidmi ze soc. vyloučené lokality Novohradská v Č. Budějovicích. Obyvatelé si přejí upravit dvůr a zahradu. „Poslední školní den se všichni obyvatelé sešli na dvoře domu, aby pomocí brainstormingu nápadů na změny a jejich bodování vybrali činnosti, které se budou realizovat. O dva týdny později děti i dospělí, rozdělení do čtyř skupin, zakreslovali do tzv. slepých map nejvíce obodované činnosti. Mapy pak prezentovali před ostatními a na závěr z nich vybrali nejlepší návrh,“ vysvětluje postup komunitního plánování Věra Michalíková, komunitní pracovnice. Teď už všechny čeká práce na navržených úpravách, vyjednávání atd. Mezi vítěznými návrhy jsou sušáky na prádlo, pískoviště pro děti, tyč na posilování (na přitahy) pro kluky, záhony a celková úprava dvora. Těšíme se, držte nám palce!

Na výletě s Fanoušem

Uživatelé sociální služby Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež – klub Fanouš v sobotu 30. 5. poprvé opustili hranice Milevska a ve spolupráci s P. Františkem Míčkem vyjeli na dětskou vikariátní pouť. Kromě duchovního rozměru to byla cesta za dobrodružstvím z Ražic do Putimi. Účastníci samotný výlet popisují takto: „Měli jsme za úkol zvládnout zkoušku vytrvalosti a ujít cca 5 km krásnou přírodou ražických lesů. Během putování po lese jsme plnili úkoly, jejichž zadání nás nezaskočilo.“ Ve výčtu zážitků z putování děti pokračují: „Cestou jsme poznávali také různé bylinky a rostliny – odvážlivci i ochutnali:). Po příchodu do Putimi nás čekalo občerstvení na místní faře, sportovní a zábavné hry. Kdo měl zájem, mohl se zúčastnit dětské mše sv. Odměnou za naši vytrvalost byl výborný oběd – řízky a langoše. Poté jsme krásný den zakončili v malé rodinné ZOO u Kozáků, kde jsme měli možnost nakrmit malé kozy a pohladit si hada. Celý den nás provázelo sluníčko a výlet jsme si užili,“ říkají o výletu na dětskou vikariátní pouť děti z Milevska.

Hana Filová

HAFÍK předvedl své dovednosti v Kamenici nad Lipou

Ne Hafík, ale Dasty s Azalkou a Aladin (neboli Ládík) předvedli pod vedením svých majitelů své psí dovednosti. Ukázka proběhla ve středu 17. června na farním dvoře a přišlo se podívat přes 40 diváků z řad seniorů, rodičů a dětí.

Pejskové a jejich paničky pracují pod sdružením Hafík, které se věnuje canisterapii. Canisterapii se rozumí léčebný kontakt psa a člověka. Pes už svou přítomností dokáže vyvolat dobrou náladu všude tam, kde je její nedostatek. A o tom, že úsměv léčí, není pochyb. Ale už dávno to není jen o radosti, kterou psi lidem přinášejí. Canisterapie pomáhá uvolnit ztuhlé svalstvo při zdravotním postižení a po úrazech, což nám pejskové předvedli při tzv. polohování. Prostě a jednoduše řečeno pomáhá léčit všechny bolístky na těle i na duši. Ke všemu tomu milému, úsměvnému a láskyplnému olizování od psích kamarádů nám vyšlo krásné počasí a všichni přítomní domů odcházeli s úsměvem na rtech a pozitivní náladou.

Jitka Koubková

V září v Táboře zazáří výstava fotografií Jindřicha Štreita

Farní charita Tábor, centrum Auritus ve spolupráci s městem Tábor, Diecézní charitou Č. Budějovice a Charitou Olomouc vás srdečně zvou na vernisáž výstavy fotografií Jindřicha Štreita – Kde domov můj. Vernisáž se uskuteční **15. září 2015 v 15 hod.** v Táboře v galerii Auritus. Organizátoři zároveň zvou na odborné setkání na téma *Problematika bezdomovectví (různé úhly pohledů)* tentýž den od 13 hod. v Táboře, prostoru expozice Táborského pokladu. Podrobné informace a přihlášku na odborné setkání získáte na e-mailu auritus@iol.cz.

Setkání zaměstnanců Oblastní charity Vimperk s jáhnem J. Filipem

V kapli Domu klidného stáří Pravětín se 29. 5. 2015 sešli zaměstnanci Oblastní charity Vimperk s jáhnem Jaroslavem Filipem. Hlavním tématem setkání bylo poslání charity jako církevní organizace a úloha charitního pracovníka.

Jáhen Jaroslav Filip nám přiblížil činnost charity v dějinách, připomněli jsme si i myšlenky z nedávného kázání papeže Františka na toto téma. Každý měl možnost vyjádřit, jak on cítí své poslání v charitě.

K ztišení a zamyšlení nás vedly i úryvky z knih Anthonyho de Mella.

Příští setkání by se mělo uskutečnit v září, zaměstnanci projeví zájem o náročné ale pro nás velmi důležité téma – doprovázení umírajících.

Jana Brabcová

Lidé bez domova vzpomenu na zemřelé kamarády

V Táboře, na poutním místě Klokoty, vzpomenu místní bezdomovci na kamarády, kteří zemřeli na ulici. V modlitbě také prosili za sebe navzájem a za ty, kteří žijí v těžkých podmínkách.

Bohoslužbu slova vedl P. Jiří Můčka, OMI. Na dvě desítky účastníků vyslechli na začátku modlitbu jedné z nejpovolanějších, paní Ivany, která žije bez domova.

„Paní Ivana vložila do své modlitby prosbu za všechny lidi bez domova, kteří svoji situaci nezvládli, kteří zemřeli. A za všechny, kteří žijí na ulici a v těžkých životních podmínkách. Aby se z těžké situace dostali a zvládli svoji závislost na alkoholu,“ říká Jana Pilzová, vedoucí Terénního programu Tábor.

P. Jiří Můčka, který bohoslužbě předsedal, provedl přítomné katolickým obřadem bohoslužby slova. Na jejím konci se mnozí přidali, aby nahlas vyslovili svoje prosby a přímlyvy, směřované k Bohu. Za lidi, kteří zemřeli na ulici, pak každý zapálil svíčku.

„Na bohoslužbu přišli tři příznivci Terénního programu Tábor, moc nás jejich přítomnost potěšila,“ uvádí Jana Pilzová. Po duchovním zastavení v kostele byl prostor k pokračování

Foto: David Peltán

ní setkání na dvoře u bratří oblátů. Bylo zde připraveno drobné občerstvení. Sem se přidali i někteří lidé z ulice, pro které je obtížné vstoupit do kostela a účastnit se bohoslužby.

„Děkujeme P. Jiřímu Můčkově, OMI za vedení

bohoslužby, všem bratřím oblátům, kteří nás dlouhodobě podporují, a také našim příznivcům a dobrovolníkům. Podpory jich všech si velmi vážíme,“ uzavírá Jana Pilzová z Terénního programu Tábor.

Věrka Michalicová

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Závěrečné posezení s panem farářem: maleničtí farníci se loučili s P. Bogdanem Ganczarskim

Ve čtvrtek 18. 6. odpoledne jsme se sešli v malenické farnosti na závěrečném posezení s panem farářem, který odchází do jiné diecéze. Za všechny se rozloučila a poděkovala mu za jeho služby paní Božena Svítivá. Její povídání bylo milé a především od srdce, takže určitě vyjádřila pocity všech.

P. Bogdanovi věnovali farníci keramický ozdobný talíř s obrázkem malenického kostela. Myslím, že většina přítomných v tu chvíli neměla k slzám daleko. Ale tak to při loučení je. Pan farář dostal ještě mnoho dalších dáreků, které mu budou připomínat působení ve zdejší farnosti, ale hlavně lidi, se kterými se setkával. A pak už se začalo povídat, vyprávět. A jako na každém posezení bylo připraveno mnoho dobrého pohoštění, takže nám všem bylo příjemně. A jelikož pan farář má i smysl pro humor, povídání bylo i veselé a vtipné. Jistě všichni přejeme P. Bogdanovi jenom dobré a v novém působišti vstřícné a milé lidi.

Jaroslava Houzímová

Pout' sv. Zdislavy v Pravětíně

Tradiční letošní pout' u příležitosti svátku sv. Zdislavy začala tak jako každý rok mší sv., kterou sloužil P. Mgr. Petr Misař za asistence jáhna Jaroslava Filipa. Při mši pan farář zmínil život sv. Zdislavy, která je patronkou našeho domova, a právě na její počest se pout' koná. Její život byl opravdu bohatý a dobrý, i dnes bychom si z ní mohli vzít příklad. Její dobrota byla opravdu bezmezná.

Po mši jsme pozvali pana faráře i pana jáhna na oběd, při kterém jsme si popovídali o tématech vážných i nevážných, došlo i na humor a veselí.

Poté jsme se díky pěknému počasí, které se ten den umoudřilo, přesunuli do venkovního areálu domova a shlédli jsme perfektně při-

pravené vystoupení mažoretek PRÉMIUM. Dívky předvedly svůj skvělý program, krásný pohled byl i na jejich šaty... Po skončení přijeli žáci ZUŠ Vimperk, aby naladili svoje hudební nástroje a i oni nám předvedli, co si pro nás připravili. Domovem se rozezněl např. akordeon, saxofon, příčná flétna, i klávesy. Žáci pod vedením pana ředitele Mgr. Petra Valíše u nás na pouti nebyli poprvé a navíc nám už přislíbili účast i na příští rok.

Posledním bodem programu bylo již tradiční posezení s harmonikou, kterou rozezněl pan Šísl, na něhož jsou naši klienti už dávno zvyklí. Pan Šísl nám chodí pravidelně hrát a zpívat, a tak si nikdo ani nedovedl představit, že by na tuto slávu nepřišel.

Zapojení charity v rámci Noci kostelů 2015 ve Vimperku

Oblastní charita Vimperk se aktivně podílela na letošní Noci kostelů ve Vimperku (pátek 29. května). Spolupráce s farnostmi je na dobré úrovni, a tak nebyl problém se dohodnout a domluvit na organizačních věcech. Oboustranně jsme si vyšli vstříc.

Náš vstup měl být zahájen v 19.30 hod. digitální projekcí. V 19 hod. za zpěvu chrámového sboru jsme se chopili přípravy a instalace potřebné techniky, abychom mohli v určený čas začít a nerušili tak plán programu.

Začátkem dané hodiny nás uvítal a představil pan jáhen Jaroslav Filip a tím jsme mohli celou naši prezentaci začít. Měli jsme připravenou půlhodinovou projekci doplněnou slovem ředitelky Oblastní charity Vimperk Mgr. Dany Markové o službách a poslání místní charity. Připravená prezentace a odborná slova přítomné zaujala, někteří posluchači se zajímali zejména o domov pro seniory v Pravětíně.

Plánovaná půlhodinka se protáhla, došlo i na slova chvály, což bylo pro nás největší odměnou. Zájem o naši charitu nám udělal opravdu radost. Je to pro nás povzbuzení do další práce, kterou jsou služby těm nejpotřebnějším.

Jana Brabcová

Program byl i pro klienty domova docela náročný, na pouti nechybělo ani pohoštění, řízek k obědu a poté chlebičky, pouťové koláče i dort. To vše nám připravili naši šikovní kuchaři v Pravětíně.

Děkujeme všem, kteří na pravětínské pouti vystupovali a pomohli tak klientům zažít něco krásného.

Jana Brabcová

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Poutě, putování a jeho duchovní rozměr, poutové atrakce...

Letní čas a doba prázdnin a dovolených souvisejí s poutěmi různého druhu.

Velký význam mají poutě na vesnicích a menších městech. Je to velká slavnost, sjedou se velké rodinné klany, navaří se, napeče, duše se povznese při slavnostní bohoslužbě a i společenství nejbližších a zaraduje se z vazeb, které jsou vzdálenější a přece přínosné a trvající. Jistě pro mnohé je významné vědomí sounáležitosti se světcem, jehož svátek se o pouti právě slaví, vědomí jeho ochrany a přízně, možná i jeho vzoru pro náš každodenní život.

Velký význam má i pěší chůze, poutě soukromé. Ty se v poslední době stávají, dalo by se říci, i módou, průvody poutníků putují - a mnohdy na etapy - po několik let na slavná poutní místa světového věhlasu. Rozšiřují se i k těm, kteří nepatří do katolické církve, kde má putování hlubokou tradici. Putování obsahuje totiž v sobě hledání, usebrání, posílení těla v překonání obtíží na cestě, načerpání duševních i duchovních sil.

A pak jsou tady ona poutová lákadla - stánky, kolotoče, taneční zábavy, dobré jídlo a pití, které ke každému slavení po právu patří. I to přináší radost a vděčnost, když je užíváme s mírou, jak je to i u ostatních darů v životě.

A že z poutí a putování mohou vzniknout skvělé věci, o tom není pochyb - jen vzpomeňte na putování svatých Cyrila a Metoděje, jehož výsledkem je křesťanská víra v naší zemi a nejen tam. Putovat se dá tedy různým způsobem, nyní je ten čas příhodný a možná se vám bude hodit takový krátký exkurz k tématu pouť v pěti otázkách a odpovědích:

Kdy pouť?

V každé farnosti tehdy, když je svátek patrona kostela nebo když je výročí posvěcení kostela. Samozřejmě jsou místa, kam se putuje po celý rok.

Kam na pouť?

Poutní místa vznikají jako prameny. Nemůžete si vybrat, kde vykopáte studnu. Koupíte parcelu a pak hledáte, kde se voda skrývá. Všimněte si, že se chodí jen někam a většinou se poutní místo nepodaří „vymyslet“. Poutní místa jsou jako prameny duchovního života, ať už jsou to místa velká, malá nebo trošku zapomenutá. Ale je potřeba na ně chodit, protože - stejně jako studánky v lese - můžou vyschnout a zanést se, když se tam nechodí a voda se nenabírá.

Jak na pouť?

Pěšky, na kole, na dvou kolech, na čtyřech kolech (v autě), šesti kolech (v autobuse), mnoha kolech (vlakem), vždy je to pouť. Všechny prostředky se mohou využívat a kombinovat, ale vždycky by tam měl být kousek pěšího putování. Pokud jdeme na delší pouť, snažíme se jít poslední kousek nejen pěšky, ale i bosky, aby to pěší putování bylo v závěru zdůrazněno.

Proč na pouť?

Na poděkování za život, tělo, možnost pohybu, za krásu přírody, díla Božích rukou a prosbami za sebe, za druhé, s pokáním, vědomím, že toto nabízím, obětuji, daruji. Může to být i dárek pro druhého, když tu pouť jdu za něj (tzv. „zástupné poutě“).

Za jakým účelem pouť?

Ke konci se pouť může překlomit do toho, co toto slovo také znamená - náměstí plné stánků, kolotoče a atrakce. To k pouti samozřejmě patří, bez toho by to nebylo „ono“, ale je to až na pátém místě.

...takže také proto, abychom věděli, co je v životě důležité...

Tak šťastnou cestu na vašich poutích, milí čtenáři, ať přinesou dobré ovoce nejen vám, ale i vašim rodinám, blízkým.

-dcr- (čerpáno časopisu Rodinný život)

DCR připravuje...

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny s dětmi v termínu 16.-22. 8. 2015 na Hospodářském dvoře v Bohuslavicích. Celodenní stravování je zajištěné, duchovně doprovází P. Gorazd z Kostelního Vydří a jáhen Pavel Poláček. Máme ještě poslední volná místa! Více informací a přihlášky do 24. 7. 2015 na <http://www.dcr.bcb.cz/clanky/Dovolena-na-hospodarskem-dvore-1.html>

V případě dotazů nás kontaktujte na tel. 731 402 981.

A na co se můžete těšit na podzim?

Cyklus večerních příprav pro snoubence v podzimním termínu. Příprava obsahuje témata: Biblický základ manželství, efektivní komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita, přijetí dětí, řešení neplodnosti, duchovní rozměr manželství, manželská smlouva a slib. Už je možné přihlásit se na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Podzimni-kurz-pripravy-na-manzelstvi.html>

Chystáme **ve spolupráci s TF JU výstavu fotografií od autorů seniorů v měsíci říjnu se zahájením 1. 10. 2015** o Mezinárodním dnu seniorů.

Připravujeme **ve spolupráci s Nadací Jiřiny Prekopové Den pro rodinu v sobotu 10. 10. 2015.** Setkání s celosvětově uznávanou českou psycholožkou, s žáky významné psycholožky a jejich přednáškami na rodinná témata, chystá se i prodej četných titulů spojený autogramiádou autorky a další.

Sledujte podrobnosti na webových stránkách a v dalších číslech Setkání.

Podrobnější informace najdete na <http://www.dcr.bcb.cz>

1. SRPNOVÁ SOBOTA NA KLOKOTECH

1. srpna 2015

s P. Janem Hambergerem ze Soběslavi

16.00 - modlitba Klokotských zpívaných hodin

16.30 - růženec a svátost smíření

17.00 - mše svatá

Poté - svátostné požehnání

a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda

ŘKF Tábor-Klokoty, Staroklokotská 1, 390 03 Tábor, tel. 381 232 584, www.klokoty.cz
e-mail: klokotyomi@volny.cz, www.oblati.cz

Mše sv. denně v 17 hod., v neděli v 10 hod.

Zpověď: po-so 16.30-17.00, pátek 17.30-20.30

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

DCŽM Ktiš – Už 20 let otevřeno mladým lidem

V den slavného biskupského svěcení, v sobotu 13. června, zažila naše diecéze ještě jednu významnou událost. Diecézní centrum života mládeže ve Ktiši oslavilo své 20leté výročí.

Za tu dobu prošlo centrem mnoho mladých lidí a uskutečnilo se velké množství akcí, víkendů, táborů a setkání pro mládež. Chtěli jsme se společně setkat a za toto požehnané období poděkovat.

Po měsících příprav den oslav výročí konečně nastal. Po poledni začali ze všech směrů přijíždět návštěvníci a hosté, které vítali nejen mladí dobrovolníci, ale i krásné zázemí ktišské fary. Přijeli nejenom současní mládežníci, ale i bývalí týmači a účastníci programů s rodinami, přátelé a dobrodinci našeho centra mládeže a také zahraniční hosté. Autobus poutníků a ministrantů z farnosti Winzer, původní obyvatelé Ktiše v čele s panem Antonem Geyerem, Markus Spieker z Pasova, který byl u začátku a zakládání DCŽM, a další...

Program zahájil svým divadelním kusem potulný komediant Víta Marčík. Hrál se na návsi, přišli i obyvatelé Ktiše a krásně jsme se spolu s Robinsonem Crusoe bavili. Někteří měli dokonce možnost stát se na malou chvíli herci a utvářet tak představení.

Divadlo skončilo potleskem a už jsme se přesouvali do kostela, kde jsme společně slavili děkovnou mši svatou. Celebroval ji otec biskup Pavel Posád spolu s dalšími kněžími: ředitel Sekce pro mládež ČBK Jan Balík, P. Roman Dvořák, prachatický vikář P. Josef Sláčík, P. Vojtěch Vágai, P. Jozef Gumenický, P. Alexander a P. Richard z farnosti Winzer (pasovská diecéze) a P. Jakob z linecké diecéze.

Po skončení mše jsme setrvali v kostele a zaposlouchali jsme se do projevů několika hostů. Svě vzpomínky a dojmy nám postupně sdělili ředitel Sekce pro mládež P. Jan Balík, starostka obce Ilona Mikešová, za ktišské rodáky pak promluvil pan Anton Geyer a za mládež Tereza Špetová.

Závěrečné slovo pronesl P. Roman Dvořák, který vyjádřil vděčnost za léta zde na Ktiši strávená a oznámil nám, že všechno má svůj čas a ten jeho v roli ředitele DCŽM právě končí. Ačkoli to byla smutná zpráva, s nadějí očekáváme jeho nástupce a těšíme se, co nového přijde.

A pak už nastal čas zábavy. V areálu DCŽM bylo přichystáno mnoho lákadel, jak strávit večer. Lidé se bavili a vzpomínali, jak to tu kdysi vypadalo, co všechno zde prožili. Vzduchem se nesla vůně guláše a pečených pstruhů, k zpěvu a tanci hrála kapela Memento ze Sušice, místní muzeum pro nás otevřelo svou výstavu o Ktiši, bylo možné prohlídnout si fotografie dokumentující 20 let života na DCŽM, absolvovat prohlídku domu, nakoupit knihy a dárkové předměty... Na nově zbudovaném hřišti se hrál přátelský fotbalový turnaj, kterého se zúčastnily 3 týmy: tým DCŽM, tým Ktiše a tým

německých ministrantů. Pohár nakonec vyhrála a s velkou slávou obdržela obec Ktiš.

Kolem půl desáté se atmosféra zklidnila. Sešli jsme se ve stanu a kapela zahrála několik křesťanských písní, kterými jsme vyjádřili vděčnost Bohu. Mezi jednotlivými písněmi zaznívala osobní svědectví lidí, kteří zde na Ktiši něco hezkého prožili.

Večer se nachýlil a návštěvníci postupně odjížděli. Ti, kdo nespěchali, ještě společně poseděli a zpívalo se a povídalo. Ale i poslední vytrvalci nakonec odešli spát a den oslav se uzavřel. A s očekáváním jsme vykročili do další etapy našeho Diecézního centra života mládeže.

Díky všem za krásné setkání a Bohu, že tomuto místu žehná.

-dcm-

POZVÁNKY

11.-13. 9. 2015 proběhne **víkendové setkání Christ-life** na poutním místě Lomec u Vodňan.

12. 9. proběhne na stejném místě (Lomec) tradiční **Večer mladých**.

S novým školním rokem otevíráme **další ročník animátorského kurzu**.

První víkend se uskuteční 9.-11. 10. 2015. Přihlášky zasílejte do 15. 9. 2015.

Více informací, podmínky a přihlášky najdete na www.dcm.bcb.cz.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Vděčnost v tom všem převládá

V 90. letech jsme s naším společenstvím párkrát uvažovali o cestě na DCŽM Ktiš, ale nikdy to nevyšlo. Až během formace v semináři zde probíhal ministrantský tábor, jehož jsem byl spoluorganizátorem. Několikrát jsem zdejší prostředí zažil a využil i během kaplanských let na různých místech, ať už s farním táborem či duchovní obnovou. Jako obrovská věc mi přišlo krásné zázemí po všech stránkách!

Když mi biskup Jiří Paďour v r. 2009 svěřil pastorační mládež v diecézi, stal jsem se po P. Jaroslavu Karasovi dalším ředitelem DCŽM. Měl jsem na srdci jednak dobré sestavení týmu a jeho život, dále jak dávat o tomto místě vědět a co připravovat pro mládež, aby to odpovídalo jejím potřebám a v neposlední řadě, jak zajistit a rozvíjet technicky dům.

P. Roman Dvořák

Během mého působení v DCŽM zde sloužilo 16 „týmáků“, na všechny moc rád vzpomínám. Je to veliké dobrodružství sledovat, co kdo přinese nového. Zároveň je úžasné pozorovat osobní růst každého jednoho i společného díla. Je pravda, že žít v týmu není samosebou a vyžaduje to dost úsilí. Každé složení týmu mělo svá specifika, přednosti i limity, a to mi dávalo nové a nové inspirace a výzvy. Všem týmákům jsem opravdu vděčný!

Mnoho lidí mi při nástupu připomínalo, že geografická poloha Ktiše není vhodná (především z hlediska dopravní dostupnosti) pro centrum mládeže. Říkal jsem si, že to může být pravda, ale že uvidíme, co se s tím nechá dělat. Začali jsme společně s týmem různými cestami dávat o nás vědět do světa, každý využíval svých kontaktů a snažili jsme se nabízet nejen možnost kdykoli přijet, ale také obnovy a tematické akce, které mohly vzbudit větší zájem mládeže. Mnoho z nich přijíždí z míst, kde jen těžko nacházejí věřící vrstevníky a zde zakouší jakousi duchovní rodinu, evangelní zázemí. Velice mě těší nejen nespočet mladých, kteří zde prožili důležité chvíle svého života, ale i to, když zvou své kamarády a kamarádky a když odjíždějí s tím, že jsou naplnění a vybaveni do všedních

dnů. Za vše bych jmenoval ENTERcamp, který každoročně přivede na toto místo 150 mladých účastníků a dalších téměř 100 dobrovolníků. Je veliké povzbuzení, když i rodiče přicházejí s tím, jak je to důležitá událost v životě jejich dětí. Nezapomínám ale ani na akce, které co do počtu jsou možná zanedbatelné, nikoli však co do významu životních kroků. Jsem vděčný Pánu, že mohu být u jeho působení zde!

V poslední části se chci zastavit u technického zázemí. Přece jen léta po rekonstrukci utíkají a tak nám nezbývá, než některé věci už opravit a jiné ještě dodělat, protože se během rekonstrukce nezvládly nebo se až časem ukázala jejich potřeba. Navázali jsme na předchozí aktivity a podařilo se toho mnoho – dodělat hřiště a s ním i terénní úpravy, zrekonstruovat pergolu a elektroinstalaci v kostele, odvodnit západní a severovýchodní část domu, obnovit nátěr fasády, podbití a oken, instalovat na dvůr kříž (autorem je sochař Ivan Šmilauer z Pacova) a v neposlední řadě postavit přístřešek na dřevo, které je pro mnohé nejčastější myšlenkou při vyslovení „DCŽM Ktiš“. V tom všem jsme se snažili zajistit vše potřebné v dostatečné úrovni pro programy. Je zřejmé, že by se tyto věci nezvládly bez pomoci a podpory mnohých ochotných pomocníků a dobrodinců. Jsem rád, že i mnoho mladých lidí se zapojuje do praktických potřeb DCŽM a získávají další rozměr pohledu na společenství. Jsem vděčný všem, kdo jakýmkoli způsobem (modlitbou, financemi, dobrým slovem, prací apod.) pomáhají!

Co mě napadá na závěr? Vděčnost. Vše, co bylo popsáno, je nějak náročné, ale vděčnost v tom všem převládá. Kéž DCŽM Ktiš je dál místem víry, naděje, života!

P. Roman Dvořák,

ředitel DCM a DCŽM Ktiš od 2009 do 2015

Něco končí, něco nového začíná

S končícím školním rokem proběhly na Diecézním centru mládeže změny. Po šesti letech odchází z vedení DCM a DCŽM Ktiš P. Roman Dvořák. Od července bude sloužit Bohu a lidem ve Strakoniciích a okolních farnostech. I když to pro mnohé byla smutná zpráva, není důvod zoufat, neboť na jeho místo nastupuje nadějný kněz P. Jozef Gumenický. A Bůh, který tvoří všechno nové, to činí k dobrému.

P. PhDr. Mgr. Jozef Gumenický

S mnoha mladými chceme Romanovi poděkovat – za všechny společné chvíle a spoustu radostných zážitků, za čas, který nám ochotně věnoval, za inspiraci, duchovní vedení a doprovázení při poznávání Krista. Roman, díky.

Jožovi Gumenickému přejeme hodně sil do jeho nové služby. A věříme, že se nám podaří společně navázat na probíhající aktivity a s radostí se věnovat naší mládeži. -dcm-

Zvon mládeže a DCŽM

U příležitosti 20. výročí DCŽM Ktiš byla vyhlášena **sbírka na nový zvon do místního kostela.**

Společnými prostředky nechme vzniknout zvonu, který nese svou hodnotu napříč generacemi, není němý, ale činí momenty důstojnými a slavnostními.

Dlouhotrvající památkou (životnost zvonu je 800 let) dvacetiletého působení DCŽM může být zvon, který necháme odlít do věže ktišského kostela.

Ačkoli my už mladí nebudeme, zvon svou svěžestí bude připomínat to, co jsme skrze DCŽM a život ve Ktiši prožili a získali.

Zvon mládeže a DCŽM nám vždy připomene dobrodince mladých lidí, ty, kteří se o mládež starali a starají (ať už jsou kdekoli), sponzory zvonu, mládež, všechny příchozí v průběhu let do DCŽM. Vyzve k modlitbě za uvedené skupiny; hlas zvonu, kdekoli jej uslyšíme, připomene duchovní propojení s DCŽM; bude svolávat k modlitbě tým a mládež v DCŽM.

Příspěvky je možné zasílat na bankovní účet: 2762919389/0800, var. symbol 12; zpráva pro příjemce: ZVON

(na vyžádání vystaví Řk. farnost Ktiš darovací smlouvu pro odečet ze základu daně)

Bůh ať odplatí všem dárcům, zahrnujeme je do svých modliteb!

Více informací na www.dcm.bcb.cz/Zvon-mladeze

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Milevsko čeká nevšední kulturní zážitek - koncert světoznámé Gabriely Pechmannové v milevském klášteře

Při příležitosti oslavy Dne charity v neděli 27. 9. 2015 se v 16 hod. uskuteční v milevské bazilice jedinečný koncert sopranistky Gabriely Pechmannové a dalších. Akce bude benefiční, výnos koncertu bude použit na dofinancování projektu Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež - klub Fanouš a služby SAS Rozárka.

Gabriela Pechmannová (soprán) se narodila v Plzni. Na tamější konzervatoři vystudovala nejprve klavír. Ihned po ukončení studia byla přizvána do pedagogického sboru konzervatoře. Současně začala se studiem zpěvu u renomované profesorky Ludmily Kotnauerové. Po druhém úspěšném absolutoriu pokračovala ve svém pedagogickém působení, tentokrát především při pěveckém oddělení Konzervatoře v Plzni. Doma i v zahraničí se zúčastnila řady mistrovských kursů. Cenné inspirace získala při opakovaných setkáních s profesorem Peterem Schreierem (Weimar, Dresden).

Svoji pěveckou kariéru zahájila jako koncertní pěvkyně. Pravidelně vystupuje v České republice, je zvána i do zahraničí. Obsáhlý repertoár pěvkyně zahrnuje nejvýznamnější operní literaturu, počínaje barokem až do 20. století,

a písní. V současné době spolupracuje s profesorkou Renate Ackermann, docentkou z Bayerische Theaterakademie August Everding v Mnichově.

*Alena Růžicková
ředitelka Farní charita Milevsko*

Poutní zájezdy do Číhošti

U příležitosti 65. výročí číhoštských událostí a mučednické smrti P. Josefa Toufara jsme se s mladovožickým farářem P. Jaroslavem Karasem a za jeho duchovního vedení zúčastnili dvou zájezdů do malé vesničky Číhošť, ležící nedaleko Ledče nad Sázavou. Naše cesty směřovaly do kostela Nanebevzetí Panny Marie, který se v roce 1949 stal dějištěm tzv. Číhoštského zázraku a od roku 1958 je chráněn jako kulturní památka. Tento zázrak se odehrál o třetí adventní neděli 11. prosince 1949. Právě toho dne, ovšem r. 2014, zde byla sloužena vzpomínková mše sv., jejímž hlavním celebrantem byl želivský opat P. Jáchym Šimek. Někteří jsme byli v Číhošti poprvé, a tak jsme při vstupu do kostela byli překvapeni jeho skromností. Než jsme se ponořili do modlitby, naše oči se upřely na oltářní křížek, o kterém jsme již věděli, že je to jenom kopie toho původního, který StB odvezla neznámo kam. Jistě si mnozí ze zúčastněných představili mladého kněze, který zde před 65 lety kázal na téma *Uprostřed vás stojí ten, kterého mnozí neznají*. S posvátnou bází si představujeme kříž, který se třikrát zakýval a zůstal vychýlen při slovech „zde ve svatostánku je náš Spasitel“.

P. Toufar to neviděl, protože byl otočen k lidem. „Na tuto kazatelnu ho příslušníci StB ještě den před smrtí vytáhli a chtěli ho donutit k falešnému přiznání,“ říkal během poutavé

promluvy při mši sv. P. Šimek, který se nám snažil přiblížit poctivého kněze, hrdinu a mučedníka, který žil se svým lidem, pomáhal mu, snášel s ním vše dobré i zlé a byl svým farníkům oporou. Mše sv. byla doplněna zpěvem a recitací básně o P. Toufarovi. Po jejím skončení jsme byli pozváni na faru a mohli si prohlédnout výstavu s množstvím dokumentů a fotografií z Toufara života i jeho mučednické smrti, svědectví farářovy neteře, předměty, které používal, postel, kde spával, i roucho, které měl na sobě v době zázraku. S obdivem a úctou jsme hleděli na fotografii zmučeného kněze na kazatelnu, na níž bychom P. Toufara vůbec nepoznali. Přitom stačilo tak málo - říci, že byl agentem Vatikánu a že zinscenoval zázračný pohyb kříže na oltáři. Ale on neznadil a ukázal nám tak, že ideálem člověka je podobat se Kristu.

Druhý poutní zájezd do Číhošti jsme uskutečnili v postní době, v neděli 22. 2. 2015, kdy zde byla sloužena mše sv. na památku mučednické smrti P. Toufara. Hlavním celebrantem byl kard. Dominik Duka. Tentokrát se přihlásilo 40 poutníků z Mladovožicka, Pacovska, Pelhřimovska a Humpolecka, takže jsme jeli autobusem, opět za duchovního doprovodu P. Karase. Vyjžděli jsme v 8.30 hod. z Mladé

Pokračování na 18. straně.

Sdružení Ackermann-Gemeinde
vás srdečně zve!

čt 6. 8. od 10 hod. - „Evropská rozmanitost - jsme její součástí!“

Interaktivní puzzle akce na náměstí Přemysla Otakara II. se zapojením českobudějovické veřejnosti

17 hod. - slavnostní zakončení

pá 7. 8. v 8 hod. - Česko-německá bohoslužba (katedrála sv. Mikuláše)

Hlavní celebrant biskup

Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D.

Hudební doprovod: „Rohrské léto“

(A. Dvořák - Mše D-Dur)

pá 7. 8. ve 20 hod. - Benefiční koncert klasické hudby nadace

Ackermann-Gemeinde

(klášterní kostel Obětování Panny

Marie) Terceto česko-německého

„Rohrského léta“. Komponisté Václav Pichl, Georg Philipp Telemann aj.

Vstup volný

so 8. 8. v 8 hod. - Česko-německá bohoslužba (klášterní kostel Obětování Panny Marie)

Hlavní celebrant světský biskup

Dr. Reinhard Hauke (Erfurt, SRN)

so 8. 8. ve 13.30 hod. - „Město živých knih“ - pamětníci současnosti vyprávějí

Setkání a rozhovory na různých místech Českých Budějovic

Více informací v samostatném letáku.

5.-9. 8. - Benefiční ríkša - svezeme Vás pro dobrou věc

Jízda rikšou v historickém centru Českých Budějovic

V RÁMCI SETKÁNÍ PŘIPRAVUJEME NÁSLEDUJÍCÍ VÝSTAVY:

Hranice mezi časem a věčností

7. 8. - 5. 9.

Klášterní kostel Obětování Panny Marie

Ackermann-Gemeinde

Němci - Češi - Slováci

Křesťanem v Evropě

3. 8. - 10. 8.

Náměstí Přemysla Otakara II.

Příběhy diskriminace, dějiny Romů a Sintí

7. 8. - 9. 8.

Teologická fakulta JU (vstup Kněžská 8)

Soužití Čechů a Němců ve 40. letech 20. stol.

7. 8. - 9. 8.

Café Klub Slavie

WWW.ACKERMANN-GEMEINDE.CZ

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pokračování ze 17. strany.

Vožice, a i když jsme do Číhošti přijeli téměř hodinu před mši sv., kostel už byl téměř plný. Manželé z Mladé Vožice nesli rudé karafiáty, které položili u kostela u pomyslného hrobu P. Toufara, s jeho fotografií na pomníčku. Všichni jsme se zastavili uctít mučednickou památku. Někteří z nás se protlačili do kostela, ostatní stáli venku nebo ve stodole, kde mohli celou mši sledovat na velké obrazovce. Namáčkání na sobě jsme stáli a prožívali mši sv., která byla velice slavnostní, doplněná četbou několika Toufarových kázání. Při pomyslnosti na ztýraného sedmačtyřicetiletého kněze si nikdo únavu ani bolest nepřipouštěl. Se zájmem jsme vyslechli promluvu pana kardinála, který zde jako královéhradecký biskup světil nový kamenný oltář a přijížděl sem každoročně několikrát. Doporučoval kněžím, aby se modlili za nová kněžská a řeholní povolání, a účastnili se zde mši sv. Uvedl, že číhošťský farář je jakousi mučednickou ikonou násilné kolektivizace zemědělství v 50. letech 20. století. Vyzdvihl jeho velikost a hrdinství. „*Bezmocný a potupený je mocný a vítězný. Ten malý křížek s Ukřižovaným se nejen zakýval, ale sehnul se a Ukřižovaný pohlédl na svého kněze Josefa. Ten pak při mučení, on, ne-hrdina, se stal pevným. Proto hovoříme o mučedníkovi, nejen o pasivní oběti...*“

Opoledne jsme se zúčastnili panelové diskuse s panem kardinálem, Milošem Doležalem, autorem knihy *Jako bychom dnes zemřít měli*, a s historikem P. Tomášem Petráčkem, pověřeným kauzou Toufarova blahořečení. Dozvěděli jsme se, že proces blahořečení je složitý a má několik fází. Církev je nyní v první fázi, tzv. přípravné. Musí shromáždit všechny potřebné podklady pro blahořečení, které se po završení procesu v diecézi posílají do Vatikánu. Za Toufarovo brzké blahořečení se máme modlit.

Mohli jsme si prohlédnout Toufarův kufřík, na kterém si psal kázání, protože neměl úhledný rukopis, a ještě více jsme se dozvěděli, kam až může vést nenávisť, zloba, pomstychtivost a bezohlednost. Příkladný kněz, který hledal Boží vůli a inspiroval řadu následovníků ke kněžství, byl zatčen 28. ledna 1950, tedy v době, kdy se režim pokoušel oslabit vliv církve ve společnosti a této události využít k zahájení politických procesů s duchovními. Tajnou policií byl odvezen do valdické věznice, kde byl brutálně utýrán a pochován pod falešným jménem do hromadného hrobu v pražských Dáblicích. Příbuzným jeho smrt oznámili až v roce 1954. Jeho ostatky byly z hrobu vyzvednuty a letos 12. července byly slavnostně uloženy v jeho číhošťském kostele.

P. Toufar nám ukázal, že život je láska a láska je oběť a že nemáme hledat Krista bez kříže. Kéž se nikdy nezapomene na kněze, který důkladně pocítil kříž! Kéž hledáme vždy mírové cesty a vzdáme se všech forem násilí!

Marie Simandlová

Ježíši, Dobrý pastýři,

děkujeme Ti za tvého služebníka Josefa Toufara.

Dlouhá léta trpělivě usiloval stát se Tvým knězem a Tys mu dal sílu a své požehnání, aby překonal řadu překážek i protivenství.

Stal se příkladným knězem, kterému nescházela obětavost, pracovitost, sociální citlivost ani humor. Hledal Tvou vůli, nechal se jí vést a inspiroval řadu následovníků ke kněžství.

Pro svoji horlivou kněžskou činnost byl pronásledován, brutálně trýzněn a umučen.

V děsivých podmínkách valdické cely zachoval věrnost Tvé církvi, nezradil své vnitřní přesvědčení a vytrval ve víře a naději.

Tebe, jenž jsi řekl „vezmi svůj kříž a následuj mě“, prosíme:

dej nám téhož Ducha odvahy, statečnosti a vytrvalosti, kterým jsi naplňoval svého služebníka Josefa Toufara, abychom byli pevnější ve svědectví víry, vytrvalejší v naději a dokonalejší v lásce.

Na přímluvu Panny Marie, kterou Tvůj kněz Josef vyzýval v hodinách svého mučení a umírání, nám uděl milost brzkého blahořečení služebníka Josefa Toufara,

abychom mohli mít skrze jeho přímluvu účast na Tvých zaslíbeních.

Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Podobizna faráře Toufara v interieru číhošťského kostela (<http://www.joseftoufar.cz>)

Sušice, kostel sv. Felixe, neděle 2. srpna 2015

Bratři kapucíni vás srdečně zvou na

Slavnost Porciunkule - Panny Marie Královny Andělů

PROGRAM:

9:00 - mše sv. (P. Václav Hes, sušický farář)

11:00 - mše sv. (Mons. Vlastimil Kročil, diecézní biskup)

18:00 - mše sv. s bratry kapucíny

Od 8:00 bude příležitost ke svátosti smíření.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Noc kostelů v Českých Budějovicích

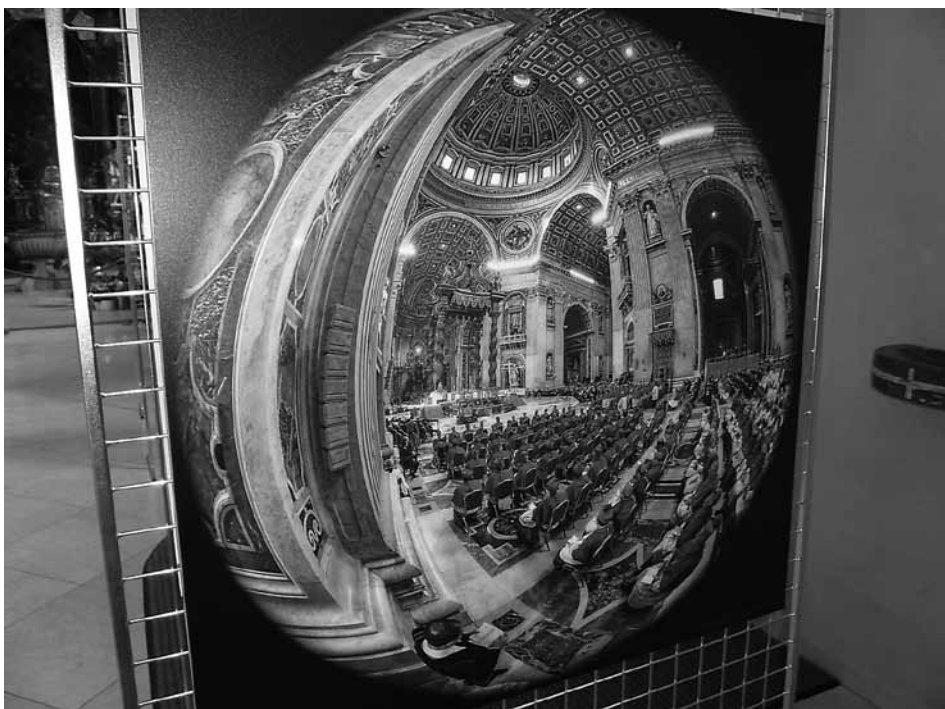
Stejně jako v minulosti, také letošní „Noc kostelů“ (pátek 29. května) měla v jihočeské metropoli značně rozsáhlou nabídku poznání i duchovních prožitků. Snad to bylo o to náročnější, protože současně probíhala i „Galerijní noc“, takže bylo možné přidat i bezpočet kulturních zážitků. Každý zájemce si tedy mohl vybrat podle svého gusta nebo podle časové možnosti. Ta byla od 16 hod. až do půlnoci. Dovolím si zpětně nabídnout kratší procházku.

* Od 16 hod. byla kaple Teologické fakulty Jihočeské univerzity. Během roku slouží výhradně studentům a akademikům, pouze v tento den byla otevřena i pro širokou veřejnost. K dispozici byly informace o fakultě, její historii i o studiu s možností začíst se do zajímavých knih. Příjemný klid v kapli navodil reprodukovaný gregoriánský chorál.

* V katedrálním chrámu sv. Mikuláše byla od 17 hod. mše sv. s připomínkou Markova evangelia „Ať je chrám domem modlitby“, zakončená májovou pobožností. Následovalo úvodní slovo s představením projektu Člověk a víra, výstava obrazů, žesťové přivítání, biblické čtení, zpěv katedrálního sboru a zakončení nočním tichem uprostřed města.

* Klášterní kostel Obětování Panny Marie nabídl od 18 hod. kytarové kvarteto Fortel, komentovanou prohlídku a další hudební produkci „Dua“ (flétna a kytara).

* Kaple sv. Josefa nabídla od 18 hod. program pro děti, výklad o historii a současnosti domu „U sv. Josefa“, klášterní skriptorium s prostorem k osobnímu setkání se Školskými sestrami. V objektu je dnes Mateřská škola a sídlo České maltézské pomoci... Dovolil jsem si zde připomenout, že v době „nedávno minulé“ tady

Obraz z výstavy v katedrále

bylo sídlo Okresní vojenské správy, v dnešním presbytáři s ambonem, oltářem a svatostánkem byly vlajky ČSSR a SSSR, obrazy státníků, budovatelská hesla a místo bohoslužeb se zde konalo PSM (politické školení mužstva)... Dnes zde můžeme prožívat duchovní klid a obdivovat krásu, kterou zde sestry vytvořily.

Bylo by možné dále podrobně pokračovat; připomeňme další duchovní místa, která se do toho večera a noci zapojila. Kostel Panny Marie Růžencové, kostel sv. Vojtěcha, kostel sv. Jana Nepomuckého, kostel českobratrské církve evangelické, Husův sbor na Palackého náměstí, českobudějovický sbor Apoštolské církve, sbor Církve adventistů sedmého dne,

Husův dům ve Čtyřech Dvorech, sbor Bratrské jednoty baptistů, husitský kostel Suché Vrbné. Ano, ano, to jsme se zastavili jen v krajském městě. Za celý jihočeský venkov - vždyť tato akce probíhala na mnoha místech - si dovoluji připomenout obec Zahájí nedaleko Hluboké nad Vltavou. I zde se farníci v podvečer sešli ke čtení Písma, poslechu varhan a výstupu na věž kostela.

Další připomínka patří až na samý konec Jihočeského kraje a českobudějovické diecéze. Výstava a koncert „Věčné světlo“ byla tématem v Mirovicích, v prostorách nedávno vyhořelého kostela Církve československé husitské. Návštěvníci si mohli prohlédnout umělecké fotografie autorů Karla Cudlína, Eugena Kukly a Jana Vávry při poslechu koncertu kapely Safenat Paneach, která má ve svém repertoáru zhudebněné texty Bohuslava Reyneka, Ivana M. Jirouse, Jana Skácela a Jana Zahradníčka. Výstava potrvá celý měsíc. Z doprovodného textu je možné se dozvědět, že to, co zůstalo při požáru nepoškozené, bylo Písmo svaté a malá soška Panny Marie (Lurdské). Je na výsost chvályhodné, že farní společenství našlo dočasný azyl v kapli římskokatolického kostela sv. Klimenta...

Chcete-li pokračovat procházkou „Galerijní noci“, lze opět začít v dominikánském klášteře, kde se obě akce pomyslně spojily. V křížové chodbě byla již instalovaná výstava „Přemysl Otakar II., král, rytíř a zakladatel“ (od 1. 6. do 30. 9.), kterou připravila OPS Metropolit České Budějovice ve spolupráci se spolkem

Kaple na Teologické fakultě JU

Pokračování na 20. straně.

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Pokračování z 19. strany.

Civitas Otakari. Záštitu převzal P. Dr. Z. Mareš Th.D., děkan kapituly u sv. Mikuláše, a Ing. J. Boček, ředitel n. p. Budvar. O hudební doprovod se postaralo Kytarové kvarteto a Komorní duo. Další zastavení:

* Velice lákavou akcí byla prohlídka vedlejšího *Jihočeského motocyklového muzea* nejen s motocyklovými veterány, ale i s možností rozhovoru s majitelem muzea Petrem Hošťálkem a promítáním na zeď Solnice.

* *Galerie Pod kamennou žábou* se zvukohraním, výtvarnou dílnou, dětským rytmickým or-

chestrem a slavnostním ukončením ohňovým vystoupením.

* *Dům U Beránka* s vernisáží výstavy fotografií, tvořivou dílnou, otrhanými muzikanty a láskyplným recitálem.

* *AJG Wortnerův dům* s výstavou Psychodelia a celovečerním tvořením (akční malba).

* *Galerie U Schellů* se speciálním výběrem soch, obrazů a exponátů.

* Dále pak *Jihočeské muzeum*, *Galerie Měsíc ve dne*, *Galerie Nahoře*, *Galerie D9* a *Dům umění* s osobním občerstvením kdekoliv, než začalo přšet.

František Růžička, České Budějovice

Interiér vyhořelého kostela v Mirovicích

Noc kostelů v jindřichohradeckém vikariátu

Ve farnostech, které spravuje P. David Henzl, se konala Noc kostelů v Českých Velenicích, v Suchdole n. Lužnicí, v Chlumu u Třeboně a v Třeboni.

Tyto farnosti kromě společných kněží tento večer spojoval také stejný bod programu, kterým bylo vystoupení violoncellového souboru Prague Cello Quartet. Čtyři mladíci - Jan Zvěřina, Petr Špaček, Jan Zemen a Ivan Vokáč - cca 20 min hráli v každém kostele a tím tak pozvali posluchače na hlavní koncert do Třeboně na následující sobotu. Tam se někteří doopravdy vydali a rozhodně nelitovali, koncert v Třeboni, stejně jako jejich krátká účinkování při Noci kostelů, totiž mnohé oslovily a staly se silným zážitkem.

V každém jmenovaném kostele pak následoval další program v režii místních farníků. Např. v Českých Velenicích byla zahájena výstava k 80. výročí vzniku kostela sv. Anežky České. V Suchdole n. L. se prolínalo čtení příběhů k zamyšlení s hudebním doprovodem (ještě předtím si malí i velcí mohli složit biskupskou mitru jakožto symbol sv. Mikuláše, patrona místního kostela). V Chlumu u Tř. byla zase

mj. vysvětlena symbolika fresky s německým tankem a děkovným procesím za ukončení 2. světové války v čele s tehdejší panem farářem P. Kubiskou. V Třeboni zase bylo možné vyslechnout výklad historie kostela od P. ThLic. Davida Henzla nebo se ponořit do modlitby při hře na varhany či poslechu poezie.

Noc kostelů se nekonala jen v těchto farnostech, ale též ve Dvorech nad Lužnicí a v dalších kostelích našeho vikariátu. V Kunžaku děti z náboženství odehrály scénku „Babylónská věž a zmatení jazyků“, v Lomnici nad Lužnicí zase mohli návštěvníci shlédnout dramatizaci Malého prince od Antoine de Saint-Exupéryho v podání lomnického dramatického kroužku, v Jindřichově Hradci se zájemci mohli dozvědět něco o církevních řádech na Jindřichohradecku.

Za organizátory v Č. Velenicích mohu říct, že hojná účast nás překvapila a potěšila a myslím, že tomu tak podobně bylo i v jiných kostelích. Teď už jen musíme v modlitbách pamatovat na ty, kteří do kostela zamířili, aby to, co v nich třeba začalo klíčit, mohlo růst a uzář.

Iva Hojková

KATOLICKÁ TEOLOGICKÁ FAKULTA UK V PRAZE

Katolická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze vyhlašuje

2. kolo přijímacího řízení ke studiu pro ak. rok 2015/2016.

Zájemci o studium na KT UK v Praze, kteří chtějí začít studium v akademickém roce 2015/2016, **mohou podat přihlášku do 17. srpna 2015.**

NABÍZENÉ STUDIJNÍ OBORY:

- * Katolická teologie (magisterské studium, prezenční, 5 let)
- * Teologické nauky (bakalářské studium, kombinované, 4 roky)
- * Teologické nauky (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)
- * Aplikovaná etika (navazující magisterské studium, kombinované, 2 roky)
- * Dějiny křesťanského umění (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)
- * Dějiny křesťanského umění (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky)
- * Dějiny evropské kultury (bakalářské studium, prezenční, 3 roky)
- * Dějiny evropské kultury (navazující magisterské studium, prezenční, 2 roky).

Podrobnosti týkající se přijímacího řízení a ostatní informace o studiu na KTF UK jsou k dispozici na www.ktf.cuni.cz.

ThLic. Prokop Brož, Th.D., děkan

Katolická teologická fakulta
Univerzity Karlovy v Praze
Thákurova 3

CZ-160 00 Praha 6,

tel: (+420) 220 181 583;

fax: (+420) 220 181 234;

e-mail: pr@ktf.cuni.cz

<http://www.ktf.cuni.cz/>

SOBOTA 22. 8. 2015

PUTIM U PÍSKU

Zveme vás na

**PRÁZDNINOVÉ SETKÁNÍ
PŘÁTEL ČASOPISU DUHA**

PROGRAM

11.30 - příprava bohoslužby, nácvik písní

12.00 - mše sv. v kostele sv. Vavřince
v Putimi

13.00 - pohoštění, pro děti tvoření,
klaunské představení

19.00 - závěr

*Přijďte celá rodina nebo si uspořádejte
farní výlet. Je možné si předem domluvit
nocleh pro rodiny i pro skupiny dětí.*

Prosíme, ohlaste se předem.

P. Tomáš C. Havel, CFSsS

redakceduh@gmail.com

tel. 731 402 878, www.mojeduha.cz

PERSONALIA

USTANOVENÍ

Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D. byl 13. 6. 2015 v českobudějovické katedrále vysvěcen na biskupa a ujal se jako diecézní biskup správy českobudějovické diecéze. Tím se uvolnilo místo sídelního kanovníka v Katedrální kapitule u sv. Mikuláše.

Mons. Václav Habart k 18. 6. 2015, kdy dosáhl věku 75 let, podal (dle stanov) rezignaci na sídelního kanovníka v Katedrální kapitule u sv. Mikuláše. Diecézní biskup Mons. ThDr. Vlastimil Kročil jeho rezignaci přijal k 1. 7. 2015. Mons. Václav Habart se tím stal emeritním kanovníkem Katedrální kapituly u sv. Mikuláše.

Mons. Adolf Pintů byl od 13. 6. 2015 jmenován generálním vikářem českobudějovické diecéze.

R. D. Jan Löffelmann, JC.D. byl k 30. 6. 2015 na vlastní žádost odvolán z úřadu administrátora farnosti Strakonice a excurrento administrátora farností: Jinín, Radomyšl a Strakonice-Podsrp, a od 1. 7. 2015 byl ustanoven administrátorem farnosti Volyně a excurrento administrátorem farností: Čestice, Hoštice (u Volyně), Malenice a Paračov, vše vikariát Strakonice. Všechna ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

R. D. Roman Dvořák byl k 30. 6. 2015 odvolán z funkce ředitele Diecézního centra mládeže a Diecézního centra života mládeže - moderátora pastorační mládeže a člena vikariátní rady vikariátu České Budějovice-město. Od 1. 7. 2015 byl ustanoven administrátorem farnosti Strakonice a excurrento administrátorem farností: Jinín, Radomyšl a Strakonice-Podsrp, vše vikariát Strakonice.

R. D. PhDr. Mgr. Jozef Gumenický byl k 30. 6. 2015 odvolán z funkce farního vikáře farnosti děkanství u kostela sv. Mikuláše v Č. Budějovicích, vikariát Č. Budějovice-město. Od 1. 7. 2015 byl ustanoven Diecézním referentem pro pastorační K témuž datu byl dále ustanoven ředitelem Diecézního centra mládeže a Diecézního centra života - moderátorem pastorační mládeže českobudějovické diecéze a výpomocným duchovním farnosti děkanství u kostela sv. Mikuláše v Č. Budějovicích, vikariát Č. Budějovice-město.

R. D. Josef Prokeš byl k 30. 6. 2015 odvolán z funkce spirituála Biskupského gymnázia J. N. Neumanna a Církevní základní školy v Českých Budějovicích a z členství ve vikariátní radě vikariátu České Budějovice-město. Ustanovení výpomocným duchovním na děkanství u sv. Mikuláše v Č. Budějovicích zůstává v platnosti.

R. D. Ing. Mgr. Pavel Němec, Dis. byl od 1. 7. 2015 ustanoven farním vikářem farnosti děkan-

ství u kostela sv. Mikuláše v Č. Budějovicích, vikariát České Budějovice-město, a spirituálem Biskupského gymnázia J. N. Neumanna a Církevní základní školy v Č. Budějovicích.

P. Hugo Josef Pitel, OPraem. byl od 14. 6. 2015 ustanoven rektorem kaple sv. Františka z Assisi v Domě sv. Františka ve Veselí n. Lužnicí, vikariát Tábor.

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

R. D. Bogdan Roman Ganczarski byl na vlastní žádost (a po vypršení smlouvy o jeho působení v českobudějovické diecézi) k 30. 6. 2015 odvolán z úřadu administrátora farnosti Volyně a excurrento administrátora farností: Čestice, Hoštice (u Volyně), Malenice a Paračov a z funkce člena vikariátní rady vikariátu Strakonice, vše vikariát Strakonice.

Upřímně mu děkujeme za jeho téměř čtrnáctiletou kněžskou službu v naší diecézi a pro další kněžské působení mu přejeme hojnost Božího požehnání.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

R. D. Josef Prokeš oslaví 12. 9. 2015 třicáté páté narozeniny.

Petr Svoboda oslaví 28. 8. 2015 padesáté páté narozeniny.

R. D. Vladimír Koranda oslaví 9. 8. 2015 šedesáté páté narozeniny.

R. D. MVDr. Mgr. Jan Janoušek oslaví 29. 8. 2015 sedmdesáté páté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO A JÁHENSKÉHO SVĚCENÍ

R. D. Mgr. Václav Šika oslavil 1. 7. 2015 patnácté výročí kněžského svěcení.

R. D. Mgr. Robert Paruszewski oslavil 1. 7. 2015 patnácté výročí kněžského svěcení.

P. Štefan Ján Nemec, CFSsS oslaví 16. 9. 2015 patnácté výročí kněžského svěcení.

Bořivoj Prajer oslavil 14. 7. 2015 dvacáté páté výročí jáhenského svěcení.

K výročí kněžského a jáhenského svěcení upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Pavel Jan Nepomuk Aixner, OSA, zemřel 8. 7. 2015 v Kněžském domově v Českých Budějovicích-Suchém Vrbném. Po eucharistické oběti, která byla 14. 7. 2015 sloužena v kostele sv. Tomáše v Praze, byly jeho ostatky uloženy do augustiniánského hrobu na hřbitově v Zaječově.

R. I. P.

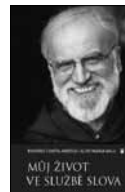
-acebb-

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Novinky na léto 2015

Raniero Cantalamessa, Aldo Maria Valli - Můj život ve službě Slova

Z rozhovoru s papežským katezetem Ranierem Cantalamessou se dozvídáme mnohé nejen o jeho mládí, studiu, řeholním životě a celkovém zrání, ale také mnohé o umění komunikovat či o spiritualitě papeže Františka.

Váz., 136 str., 229 Kč

Pavel Florenskij - Sůl země. Život starce Isidora

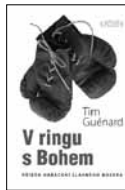
Poutavý životopisný portrét ruského mnicha, otce Isidora, je muž byl autor duchovním synem a jenž svými skutky a životem poněkud připomíná sv. Františka z Assisi. Kniha umožní hlouběji nahlédnout do duchovnosti křesťanského Východu.

Brož., 112 s., 109 Kč

Tim Guénard - V ringu s Bohem (dotisk)

Slavný francouzský boxer Tim Guénard (*1958) vypráví o své dramatické cestě za láskou a odpuštěním. Ve třech letech ho opustila matka - přivázala ho ke sloupu a navždy odešla. Jeho otec ho pak v pěti letech ubil skoro k smrti. Z pěstounské péče se dostal do polepšovny. Byl členem zločinecké bandy, vydělával si jako gigolo, atd. Během dospívání se stal úspěšným boxerem. Ve svých sedmnácti letech se pak setkal s „mimozemšťany“ - s křesťany. Ježíš Kristus postupně obrátil jeho život zcela naruby...

Brož., 188 s., 199 Kč

Veronika Katarína Barátová - Není anděl jako anděl

Knížička chce přispět k rozlišování v oblasti andělského fenoménu, který je pro dnešního člověka velmi přitažlivý, ale i zrádný. Na základě biblického učení a katolické tradice autorka třídí dobré anděly od těch esoterických, které se za ně jen vydávají.

Brož., 131 str., 139 Kč

www.ikarmel.cz

1. ZÁŘIJOVÁ SOBOTA NA KLOKOTECH

5. září 2015

s P. Janem Böhmem, vojenským kaplanem 15. ženijního pluku v Bechyni

JDI A UZDRAVUJ SVĚT

16.00 modlitba Klokotských zpívaných hodin

16.30 růženec a svátost smíření

17.00 mše svatá

Poté: svátostné požehnání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda

Srdečně zve Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné

Klášter Milevsko

Koncert Glens Hansarda, irského písničkáře a držitele Oscara

na prvním nádvoří kláštera

1. srpna 2015

Jediný koncert v Čechách!

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci a prázdnin).

* **K Modlitbě rodin** se můžete připojit každou neděli v 18.00 (mimo prázdniny). Můžete se jí však zúčastnit i aktivně přímo u nás ve studiu. Vítejte každou rodinu, která by se chtěla do této služby zapojit a bydlí v dosahu českobudějovického studia Jan Neumann, odkud tuto modlitbu v přímém přenosu nově vysíláme. Bližší informace získáte na e-mailu jan@proglas.cz nebo na tel. 511 118 881. Těšíme se na spolupráci!

* **Kafemlýnek**, pravidelný pořad pro maminky s dětmi, prarodiče, učitele nebo vychovatele zachytíte každé úterý od 9.30. Až do 25.8. pokračuje Prázdninová škola výchovy. Nejbližší - třetí díl vzdělávacího cyklu o výchově v rodině, který připravil P. Rudolf Smahel, bude 21.7. věnovaný autoritě, výchovným stylům a důsledností. Dozvíte se, jak by bylo dobré řešit konflikty s dětmi bez násilí, v čem je destruktivní vynucená autorita nebo malé sebeovládání rodičů a v čem spočívá umění být dětem vzorem. 1.9. si představíme projekt Férová škola, který se snaží zlepšit podmínky dětí s potřebou zvláštní péče a nutností začlenění do kolektivu vrstevníků. O projektu pohovoří pedagožka Olga Kusá z Ligy pro lidská práva. 8.9. se podíváme do Sociálně psychiatrického centra Fénix v Kyjově. Středisko, které poskytuje pomoc duševně nemocným dospělým, jejich rodinám a pečovatelům ambulantně i v denním stacionáři. Jejich cílem je pomáhat rozvíjet a posilovat schopnosti a dovednosti lidí s duševním onemocněním, aby mohli žít v prostředí podle své volby, co nejspokojeněji a nejsamostatněji.

* P. Günther Ecklbauer je členem řádu Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Během svého misijního působení v Pákistánu, Egyptě a Libanonu mohl zblízka poznat kultury s většinovým podílem islámu. O svých zkušenostech a zážitcích hovořil s plzeňským redaktorem Pavlem Řihou ze Studia Hroznata. Vy si jejich rozhovor nazvaný **O životě a soužití různých kultur** můžete poslechnout v úterý 21.7. od 22.00.

* V neděli 26.7. zachytíte od 17.00 relaci **Křesťan a svět** s titulem Víra a umění, umění a víra. Rev. Jaroslav Krátka si pozve k mikrofonu výtvarnou pedagožku Barboru Farářovou, aby zjistil, jak víra objevuje umění a umění víru. Reprízu odvysíláme ve čtvrtek 30.7. od 22.30.

* **Barvínek** nabízí zábavu i poučení pro děti a mládež, a to každé úterý od 16.00 nebo v repríze v sobotu od 9.30. Čtrnáctý sestřih z cyk-

lu Sto českých nej vás 28. 7. pozve do kláštera ve Žďáru n. Sázavou, do Sedlce u Kutné Hory a nabídne reportáž ze zatmění Slunce v březnu 2015. Salesiáni po celém světě letos oslavují 200. výročí od narození svého zakladatele sv. Jana Boska. Sjedou se proto také na Velehrad, kde zmíněné jubileum připomenou. Redaktoři Barvíneku se proto 8.8. za nimi vypraví s živým studiem, aby celé oslavy – vám posluchačům – náležitě zprostředkovali. Živé studio chystají Luděk Strašák a Kateřina Kovaříková také 29.8., kdy přinesou reportáže z celostátní pouti rodin ve Žďáru n. Sázavou. 15. sestřih z cyklu Sto českých nej vás 1.9. vezme na pražské Hradčany. Prohlédneme si hrad i katedrálu sv. Víta, Václava a Vojtěcha. A také se podíváme, jak vznikl betlém pro poutní kostel sv. Jana Křtitele ve Žďáru n. Sázavou.

* Pro obdivovatele klasické hudby nabízíme týdeník **Oktáva** každý pátek od 16.55 nebo následující středu od 0.05. Ženský vokální soubor Tiburtina představíme 31.7. Ansámbl se věnuje interpretaci gregoriánského chorálu, středověkého vícehlasu a soudobé hudby. Uměleckou vedoucí souboru je Barbora Kabátková (rozená Sojková), která bude hostem pořadu. Soubor si již vydobyl pevnou pozici na poli tzv. autentické interpretace staré hudby a řadí se mezi špičky ve svém oboru. Jeho hlavním interpretačním zájmem je správná deklamace jazyka ve spojení s hudební složkou a vokální technikou na základě znalosti dobové hudební praxe a teorie.

* U příležitosti srpnového výročí dvou set let od narození sv. Jana Boska přineseme reportáž ze dne prožitého v Salesiánském středisku Štěpána Trochty v Teplicích. K poslechu relace s titulem **Vyhrňte si rukávy, práce je tu dost** zve Vlasta Klekerová z litoměřického Studia Štěpán. Naladíte v úterý 11.8. od 22.00.

* V prázdninovém pořadu Studia Kristián si v premiéře představíme **SPONKU - Společenství nezadaných katolíků**. Sdružení funguje po celé naší republice, organizační základnu má v Praze. Kdy bylo založeno, jaký má cíl a jaké hlavní poslání – to vše se dozvíte prostřednictvím Pavla Smolka ve čtvrtek 13.8. od 22.00.

* V pondělí 31.8. se ve 22.30 uzavře letní cyklus **Tradice a přítomnost duchovní hudby v Čechách**. Jana Beránková se bude naposledy ptát všestranného hudebníka a skladatele Jaroslava Krčka, který zhodnotí panoráma hudby druhé poloviny 20. století. -js-

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Učit se milovat

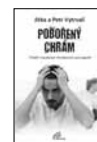
Brožurka profesorů Institutu Jana Pavla II. obsahuje 30 odpovědí na časté otázky. Autoři pojednávají o člověku a jeho povolání zobrazovat svým tělem duchovní – Boží skutečnosti (řeč těla), zabírají se palčivými problémy současnosti (např. proč je možné manželství pouze mezi mužem a ženou, co znamená otevřenost k početí dítěte) a nevyhýbají se ani morálním tématům (např. proč nelze souhlasit s asistovanou reprodukcí). Brož., 80 str., 80 Kč

Jitka a Petr Vytrvalí - Pobořený chrám

Příběh manželství ohroženého pornografií

Svědectví manželů, jejichž vztah byl vystaven velké zatěžkávací zkoušce. Co jim pomohlo obstát? Předmluvu ke knize napsal psycholog PhDr. Jaroslav Šturma. Brož., 79 str., 99 Kč

Evangelium na každý den 2016

Každodenní průvodce pro ty, kdo čtou a rozjímají evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem Silvana Faustiho. Evangelium dne je uvedeno v plném znění, nechybí odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce toho dne. 99 Kč

Kapesní diář na rok 2016

Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Brož., plastové desky v barvě modré a bordó, 144 str., 88 Kč

Liturgický kalendář 2016

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či biblí. Každá stránka obsahuje jeden týden, dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období. Obsahuje modlitby na přímlyvy evangelistů, vysvětlení jejich symbolů a popis metody lectio divina. Nechybí ani další informace, na které jste zvyklí z předešlých diářů. Brož., 64 str., 48 Kč

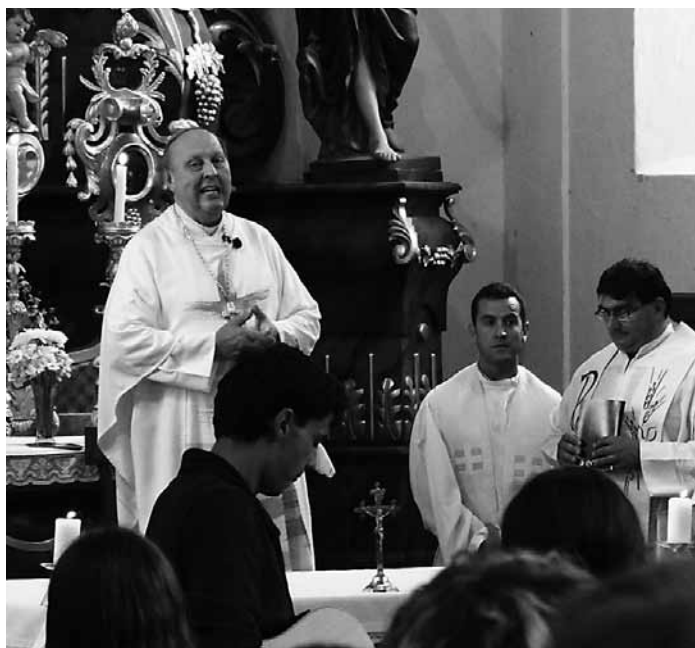
Velký diář na rok 2016

Diář formátu A5 v pevné vazbě s obálkou modré či zelené barvy se zlatou ražbou. Letos je na každý den vybrána myšlenka od papeže Františka. Pevná vazba, 408 str.

Spuštěna předběžná objednávka: <http://www.paulinky.cz/obchod/diar-objednavka>

www.paulinky.cz

DCŽM Ktiš – Už 20 let otevřeno mladým lidem

Kongregace sester Nejsvětější svátosti

V Pamětní knize Kongregace sester Nejsvětější svátosti je napsáno: „*Svátek sv. Jana Nepomuckého je velevýznamným, třikrát požehnaným dnem narozenin Kongregace sester Nejsvětější svátosti.*“

Kongregace byla založena 16. května 1887 v Českých Budějovicích. Svatý Jan Nepomucký je proto hlavním patronem naší kongregace. Kongregaci založila Kristiána Šebestová, řeholním jménem Marie Magdalena. Narodila se 8. března 1855 v Praze, kde také po studiích působila jako učitelka. Koncem roku 1884 se přestěhovala do Českých Budějovic a od 1. ledna 1885 zde začala učit na obecné dívčí škole. Brzy založila mariánský spolek, jehož členky se společně modlily, vzdělávaly v náboženských otázkách, ale také společně chodily do přírody. Některé z členek tohoto mariánského spolku se staly prvními sestrami nově založené kongregace.

Úmyslem Matky Magdaleny bylo založit kongregaci, která by se věnovala výchově a vyučování dětí, péči o chudé, staré a jinak potřebné lidi, a výrobě paramentů. To vše měly sestry vykonávat ve spojení s eucharistickým Pánem při každodenní adoraci před Nejsvětější svátostí. První dům sester byl nazván Dům sv. Kristiány.

V roce 1898 vznikla ve Svatém Kameni (Maria Schnee) první filiálka kongregace. Postupně následovaly další.

Důležitým datem je 26. červen 1904, kdy byl posvěcen kongregační kostel Božského Srdce Páně.

Před rokem 1950 působily sestry ve 27 domech v Čechách a na Moravě. V mateřinci v Českých Budějovicích měly všechny stupně škol, pořádaly kurzy šití a vaření a provozovaly paramentní dílnu.

V roce 1950 byly sestry z mateřince odvezeny do továren, kongregační školy byly zestátněny a výroba paramentů ukončena.

Sestry v kapli

Když se sestry po čtyřech desetiletích do mateřince vrátily, bylo nutno opravit kostel, klášter i nově zřízenou církevní mateřskou školu.

V současné době žije v mateřinci v Českých Budějovicích 12 sester, další dvě sestry pracují a bydlí na českobudějovickém biskupství.

Adorace patří k základním úkonům naší eucharistické spirituality; jsou to pro nás požehnané chvíle intimního a přátelského styku s Kristem a pobídkou k apoštolskému smýšlení, které projevujeme klaněním, smírem a modlitbou na úmysly Svatého otce a za potřeby Církve svaté (čl. 52 naší Konstituce).

V adorační kapli je pokud možno denně výstav Nejsvětější svátosti. Na adoraci se střídáme po půl hodině nebo po hodině.

Církevní mateřskou školu, jejímž zřizovatelem je kongregace, navštěvuje 85 dětí. Tři sestry zde působí jako učitelky, ostatní pedagogičti

pracovníci jsou civilní.

Sestry učitelky kromě výuky dětí v mateřské škole vedou Misijní klubko, ve kterém se scházejí i děti starší. Podpora misijního smýšlení u dětí a mládeže a zapojení se do misijní činnosti církve byla také jedním z úmyslů zakladatelky naší kongregace.

V klášterní budově provozujeme paramentní dílnu. Jsou zde zhotovovány různé církevní i jiné textilie a obecní, hasičské nebo spolkové prapory.

Mimo jižní Čechy máme sestry také v Čechách východních. Dvě sestry působí v Domově u studánky v Anenské Studánce. Deset sester žije v CHDŘ v Albrechticích u Lanškrouna. V nejbližší době se budou sestry důchodkyně stěhovat k nám do mateřince.

*S. M. Františka Panrovková,
představená*

Školka na výletě

www.rehole.bcb.cz